

Газету
нагороджено
призом АСКУ
"За вагомий внесок
у розвиток владу спорту"

Український

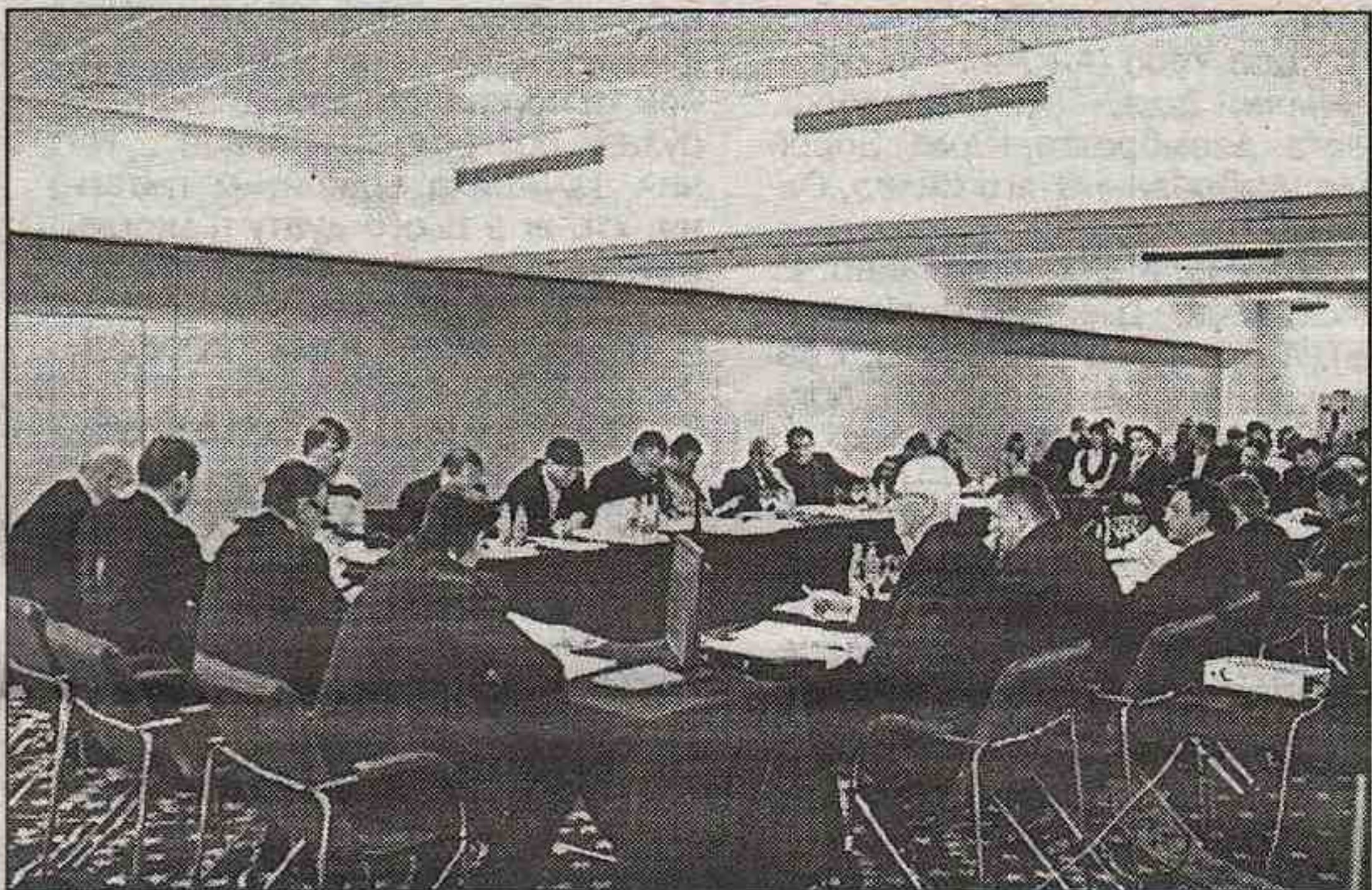

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 27 листопада 2009 року • № 177 (2276) • Ціна вільна

СВЯТОСЛАВ СИРОТА: ЗЛОДІЙ ЧИ ЖЕРТВА АФЕРИ?

Скандал

Такого скандального засідання Центральної ради ПФЛ, як останнє, в історії вітчизняного футболу ще не було. Ще б пак, функціонера, який обіймав керівну посаду ПФЛ, звинуватили в фінансових махінаціях і відсторонили від обов'язків...

ЗІБРАННЯ БЕЗ ПРЕЗИДЕНТА

Уперше за останні кілька місяців засідання Центральної ради ПФЛ було відкритим для ЗМІ. Стрижневим питанням на ньому було підбиття підсумків перевірки фінансової діяльності ПФЛ за останні сім місяців.

Цікаво, що президента ПФЛ Святослава Сироту на самому форумі не було. Головував на ньому в. о. президента ПФЛ Микола Лавренко. Як з'ясувалося, на цій посаді Микола Миколайович перебуває вже майже місяць. А де ж сам керманич? Чутки ходили, що Святослав Сирота пішов у відпустку. Але термін відпочинку завершився, а керівник об'єднання футбольних клубів першої та другої ліг на роботу не повернувся. Віце-президент ПФЛ, президент ПФК "Олександрія" Микола Лавренко заявив, що Сироту дуже наполегливо запрошували прийти на засідання. "Він так і не з'явився, а на телефонні дзвінки відповідає дружина. Говорить, що Святослав лежить у лікарні, в кардіологічному відділенні. Ми з'ясували — в якій лікарні, зателефонували туди — і виявилось, що кардіологічного відділення в цій лікарні немає. І пацієнта Сироти Святослава Анатолійовича — теж", — заявив Микола Лавренко. А причин за-

просити на зібрання керманича ПФЛ у членів Центральної ради доволі багато. Найперша і найголовніша — з'ясувати, куди ж поділися кошти ПФЛ, призначені для проведення змагань?

ІНФОРМАЦІЮ ЗДОБУВАЛИ З БОЄМ

Віце-президент ПФЛ Микола Лавренко розпочав доповідь з того, що повернув присутніх думками на два місяці назад. Тоді, в кінці вересня, у нього з'явилася інформація про те, що з фінансовою діяльністю ПФЛ не все гаразд. Було скликано екстрене засідання Центральної ради, на якому призначили спеціальну ревізійну комісію для проведення аудиту діяльності ПФЛ за останні місяці. За словами Лавренка, в ПФЛ тривалий час відмовлялися надати документи про фінансову діяльність. Тоді було запропоновано скликати додаткове засідання Центральної ради, на якому ухвалили рішення надати ревізійній комісії усю документацію в примусовому порядку. "Врешті-решт, нам принесли купу паперів, мовляв, беріть, розбирайтеся", — розповів Лавренко. За словами в. о. президента було визначено, що великі потоки коштів пішли не за цільовим призначенням.

СТО ТИСЯЧ НА ВІДРЯДЖЕННЯ І МІЛЬЙОН НА МАШИНУ

Якщо розібратися у цифрах, які надала ревізійна комісія, то схемам, за якими керівництво ПФЛ привласнило собі кошти, напевно, позаздрив би й сам великий комбінатор. В бюджет ПФЛ на сезон закладено суму приблизно у 800 тисяч гривень. За інформацією ж ревізійної комісії, президентом ПФЛ Святославом Сиротою та виконавчим директором ПФЛ Романом Голубом лише за чотири місяці було витрачено не за цільовим призначенням майже два мільйони вісімсот тисяч гривень. Навіть проста арифметика показує, що суми, витрачені не за призначенням, перевищують бюджетні у кілька разів.

Звідки взялися такі великі кошти — на засіданні Центральної ради ПФЛ не повідомили, а ось суми, які витрачалися, не приховувалися.

Так, говорилося про те, що ПФЛ надавала великі позики у кількості тисяч гривень юридичним і фізичним особам. І зараз ці кошти дуже важко буде повернути. Виявилось, що, з подачі президента ПФЛ, в оборудки з позиками було втягнуто навіть працівників адміністрації ПФЛ, і тепер це стане предметом розгляду на найближчому засіданні Дисциплінарного комітету ПФЛ. Десять тисяч гривень списувалися на відрядження; сплачувалися різноманітні послуги на кільканадцять тисяч гривень, а самі операції не були задокументовані; більш ніж на сто п'ятдесят тисяч гривень, ніж регламентовано, списано на атрибутику. Особливою темою для дискусії стала ситуація з підписанням договорів щодо оренди автомобілів. Їх, як виявилось, взяли в користування на три роки без права викупу. Згідно з цими договорами, оренда автомобіля "Ніссан Тіана" на три роки обійшлася б ПФЛ у майже 440 тисяч гривень, а автомобіля "Тойота Секвойя" — в понад мільйон гривень.

Підводячи підсумки, в. о. президента ПФЛ Микола Лавренко заявив, що на сьогодні по різних позиках і невідомим банківським рахункам "блукає" більше двох з половиною мільйонів гривень, і чи повернуться вони назад, сказати важко.

Стор. 3

СВЯТОСЛАВ СИРОТА:

Я НІ ВІД КОГО НЕ ХОВАЮСЯ

Того ж дня, коли вибухнув скандал, сам фігурант висловив бажання дати нашому виданню коментар щодо цієї ситуації. Пізно ввечері в телефонному режимі автор мав зв'язок із Святославом Сиротою. Екс-президент ПФЛ повідомив, що перебуває в лікарні, однак, переборюючи біль і виснаження, готовий висловити свою точку зору.

— Дати велике інтерв'ю я не можу, але свої думки... Якесь ставлення до ситуації, безперечно, висловлю, — почав Святослав Анатолійович. — Я готовий це зробити, чому ж ні? Я готовий звітувати будь-яким ЗМІ, так само я готовий був звітувати і ревізійній комісії, дати роз'яснення по цій ситуації... Я не ховаюся, не уникаю відповідей.

— На засіданні йшлося про те, що вас наполегливо запрошували на нього й інформацію подали так, ніби ви просто його уникли.

— Це ж не перше засідання. До цього було таких три. І, навіть перебуваючи в лікарні, я на всіх був. Учора я виписався (розмова відбувалась у середу. — Авт.), а сьогодні мене знову госпіталізували. Нині я знову в лікарні.

У мережі інтернет я вже встиг прочитати все, що про цю ситуацію говорилося. Що можу сказати, наприклад, щодо лікарні? У мене є лист непрацездатності, який мені видали в лікарні, завтра я його надішлю в ПФЛ. Лікарі не рекомендують мені хвилюватися. Тому моя дружина не стала повідомляти моїм колегам, де я перебуваю, аби не турбувати мене. Я ж готовий зустрічатися, показувати, розповідати і давати відповіді на будь-які запитання.

— Ви можете якось прокоментувати ті заяви, які прозвучали на засіданні Центральної ради? Вас звинуватили в махінаціях, фігурують величезні суми...

— Я розповім про цю ситуацію з дещо іншого боку. Розумію, що багато чого написано...

Я не хочу нікого звинувачувати. Але подивіться: до червня Сирота був хороший, а потім вирішив вкрати таку суму, яку непомітно вкрати неможливо. Я правильно кажу?

— Взагалі-то так.

— Я не знаю, як можна охарактеризувати такий вчинок і таку людину. Напевно, дурень. Якщо абстрагуватися від ситуації, то виходить так: не крав, не крав, а тут гоп! — і вкрав так за чотири місяці, щоб його зняли з посади? І як можна вкрати непомітно? Не розумію. Можливо, я не зовсім чітко висловлюю свою думку, то прошу списати на те, що я нині в лікарні. І в мене немає поруч штабу працівників, який би аргументовано підготував мою відповідь, як це могла зробити поважна комісія.

З іншого боку, що я помічаю: в будь-якій організації, якщо проходить ревізійна перевірка, в першу чергу, беруть керівника, саджають поруч, і він дає свої пояснення щодо кожного пункту. Правильно? Мене не те, що не посадили поруч звітувати, мене відправили у відпустку! А у той період, доки я перебував у відпустці, проводилася ця перевірка. Тобто, без мене. Та все ж, на засідання, які організовувалися, я приходив. На одному з таких засідань було озвучено купу звинувачень. Чесно кажучи, я сам був шокований. Я не можу ані підтвердити, ані спростувати ці звинувачення, оскільки немає в мене на руках жодних документів, жодних матеріалів!

Я, в свою чергу, надіслав в. о. президента ПФЛ Миколі Лавренку заяву, в якій описав події, що відбулися. Це офіційна заява, в мене є підтвердження, що я її надіслав у ПФЛ і що її там отримали. У ній я прошу:

1) Для підготовки обґрунтованих пояснень комісії надати мені копії всіх фінансових документів, які вивчала комісія, і висновки комісії щодо фінансової діяльності ПФЛ за той період, що вона вивчала.

Поки що я чув звинувачення лише на словах, жодних документів я не бачив.

2) Надати мені десятиденний термін для вивчення документів та для складання письмових пояснень ревізійній комісії.

Стор. 3

Група "А"

БОРДО

БОРДО — ЮВЕНТУС — 2:0 (0:0).

Суддя: Гонсалес (Іспанія).

Бордо: Каррасо, Сьані, Діарра, Менегаццо, Гуффран (А.Траоре, 75), Вендел, Плашил, Шальме, Планю, Тремулінас, Шамах.

Ювентус: Буффон, Касерес, Кьєліні, Мело, Гроссо, Дель Пьєро (Імобіле, 68), Амаурі (Джовіно, 77), Каморанезі, Сіссоко, Дієго, Легротталіє.

Голі: Менегаццо (54), Шамах (90+4).

Перший тайм цього матчу виявився настільки нудним і нецікавим, що коли команди виходили на другий тайм, здавалося, ніщо не може порушити цей спокій.

Та вже за десять хвилин бразилець Менегаццо, який свого часу грав в Італії ("Сієна" та "Катанья"), рахунок відкрив. Навісна передача зі штрафного у виконанні Ярослава Плашила, й Фернандо ледь помітним кивком голови спрямував м'яч повз Буффона — 1:0.

Зрівняти рахунок мав можливість Дієго, але перший його удар парирував Каррасо, а вдруге м'яч полетів повз ворота.

Хоча в кінці поєдинку гості набагато більше володіли м'ячем, моменти все одно створювали господарі. Наслідком чого й став гол Шамаха на доданих арбітром хвилинах, який, за своєю суттю, став контрольним пострілом.

МЮНХЕН

БАЙЕРН — МАККАБІ — 1:0 (0:0).

Байєрн: Бутт, ван Бюйтен, Демикеліс, Олич (Тимошук, 81),

ван Боммель, Лам, Праньїч (Оттль, 70), Мюллер, Бадштубер, Швайнштайгер, Гомес.

Маккабі: Давидович, Маймон, Кульма (Рафаелов, 69), Двалішвілі (Арбетан, 63), Гадир, Масіла, Осман (Голаса, 74), Катан, Кейнан, Каял, Мешумар.

Гол: Олич (62).

За великим рахунком, у цьому матчі немає чого аналізувати і про що розповідати. Якщо, звісно, не брати до уваги всі моменти німців, котрих вистачило б на весь груповий турнір. Ізраїльська команда з самого початку матчу "зачинилася" на своїй половині поля і навіть не думала йти вперед. Цікаве в цьому контексті таке філософське запитання: що важливіше для "маленького" клубу — забити хоча б один гол за весь турнір (чого ізраїльські хлопці так і не зробили), чи вирвати нікому не потрібну нічию? Як на мене, то гол престижу важливіший набагато. Але моя думка моєю так і залишилася — в Мюнхені мене не почули.

Другий тайм від першого не відрізнявся, за одним винятком — Олич забив гол. Тепер в Турині на грандів світового футболу, в яких зараз не найкращі роки, чекає бій. Німцям потрібна лише перемога.

Олександр ОЗІРНИЙ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. БОРДО	5	4	1	0	8-2	13
2. ЮВЕНТУС	5	2	2	1	3-3	8
3. Байєрн	5	2	1	2	5-4	7
4. Маккабі	5	0	0	5	0-7	0

8 грудня — вівторок

Ювентус — Байєрн
Маккабі — Бордо

Таблиця коефіцієнтів УЄФА

Країна	4 сезони очки	Було	Залишилося	сезон	рейтинг
1. Англія	63.928	61.5	7	6	8.785
2. Іспанія	61.829	61.5	7	7	8.785
3. Італія	48.910	61.0	7	7	8.714
4. Німеччина	46.124	49.5	6	6	8.25
5. Франція	38.740	48.0	6	5	8
6. Росія	37.625	22.0	6	2	3.666
7. Україна	33.750	27.0	5	2	5.4
8. Румунія	33.408	30.5	6	5	5.083
9. Голландія	27.130	40.5	6	5	6.75
10. Португалія	28.296	31.0	6	4	5.166
11. Туреччина	26.850	30.0	5	3	6
12. Швейцарія	22.625	22.0	4	2	5.5
13. Греція	21.999	26.5	5	3	5.3
14. Данія	22.950	18.0	5	1	3.6
15. Шотландія	23.125	13.0	6	2	2.166
16. Бельгія	19.200	22.5	5	3	4.5
17. Чехія	17.875	19.5	5	2	3.9
18. Болгарія	18.875	10.5	4	2	2.625
19. Ізраїль	11.625	26.0	4	2	6.5
20. Кіпр	13.749	16.0	4	1	4
21. Австрія	10.200	29.5	4	4	7.375
22. Норвегія	15.300	10.5	5	0	2.1
23. Словаччина	13.332	10.0	4	0	2.5
24. Швеція	11.691	10.0	4	0	2.5
25. Сербія	11.000	10.0	4	1	2.5
26. Польща	10.416	8.5	4	0	2.125
27. Хорватія	9.332	10.0	4	1	2.5
28. Білорусь	8.166	11.5	4	1	2.875
29. Ірландія	8.166	5.5	4	0	1.375
30. Фінляндія	8.124	5.5	4	0	1.375
31. Боснія і Герцеговина	6.999	7.0	4	0	1.75
32. Литва	7.166	5.0	4	0	1.25
33. Латвія	5.998	9.0	4	1	2.25
34. Молдова	5.165	7.5	4	1	1.875
35. Словенія	5.582	5.5	4	0	1.375
36. Угорщина	4.000	11.0	4	1	2.75
37. Грузія	3.998	7.0	4	0	1.75
38. Азербайджан	3.998	6.0	4	0	1.5
39. Ісландія	4.165	5.0	4	0	1.25
40. Македонія	4.832	2.0	4	0	0.5
41. Ліхтенштейн	3.500	1.0	1	0	1
42. Казахстан	3.249	5.0	4	0	1.25
43. Естонія	3.499	3.5	4	0	0.875
44. Албанія	2.999	4.0	4	0	1
45. Вірменія	2.499	2.0	4	0	0.5
46. Уельс	2.331	1.0	4	0	0.25
47. Чорногорія	1.000	4.5	4	0	1.125
48. Фарери	1.832	0.0	4	0	0
49. Північна Ірландія	1.499	0.5	4	0	0.125
50. Люксембург	0.999	1.0	4	0	0.25
51. Андорра	0.500	1.0	2	0	0.5
52. Мальта	0.166	3.0	4	0	0.75
53. Сан-Марино	0.250	1.0	2	0	0.5

Група "В"

МОСКВА

ЦСКА — ВОЛЬФСБУРГ — 2:1 (0:1).

Суддя: Ріццолі (Італія).

ЦСКА: Акинфеев, О.Березуцький, В.Березуцький, Ігнашевич, Щенніков, Рахимич, Алдонін, Красич, Мамаєв, Нецид, Дзагоєв.

Вольфсбург: Бенальо, Рітер, Маддунг, Р.Кошта, Шефер, Жозе, Гентнер, Хасебе, Мисимович, Дзєко, Мартінс (Зіані, 67).

Голі: Нецид (58), Красич (66) — Дзєко (19).

Московські армії здобули перемогу над "Вольфсбургом" і зберегли шанси на вихід до 1/8 фіналу. Рахунок у матчі відкрили гості: нападник "вовків" Едін Дзєко скористався помилкою захисту арміїців, вийшов на побачення з Акинфеевим і переграв воротаря збірної Росії. До кінця першого тайму рахунок у матчі не змінився. У другій половині з перших хвилин ЦСКА атакував набагато активніше і мав кілька можливостей забити. Зрівняти рахунок арміїцям вдалося

Група "С"

МАДРИД

РЕАЛ — ЦЮРИХ — 1:0 (1:0).

Суддя: Хамер (Люксембург).

Реал: Касильяс, Арбелоа (ван дер Варт, 58), Пепа, Серхіо Рамос, Рауль (Криштіану Роналду, 70), Кака (Естебан Гранеро, 90), А. Діарра, Марсело, Альбіоль, Ігуаїн, Хабі Алонсо.

Цюрих: Леоні, Маргайрас, Егерт, Альфонс (Мехмеді, 86), Штахель, Джурич (Шенбехлер, 88), Кох, Роша, Гаїч (Фонлантен, 76), Барметтлер, Тихінен.

Гол: Ігуаїн (21).

"Реалу" вистачило й мінімальної перемоги над "Цюрихом", аби максимально наблизитися до виходу в плей-офф Ліги чемпіонів. Господарі створили безліч голевих моментів, але забити лише один м'яч, автором якого став аргентинський нападник Ігуаїн. Також приємною новиною

Група "D"

ПОРТУ

ПОРТУ — ЧЕЛСІ — 0:1 (0:0).

Суддя: Ерікссон (Швеція).

Порту: Бету, Сепунару (Фаріас, 79), Бруну Алвеш, Роланду, Альваро Перейра, Фернандо, Рауль Мейрелеш, Беллускі (Гуарин, 71), Фалькао, Крістіан Родригес, Варела (Халк, 60).

Челсі: Чех, Іванович, Террі, Карвальо, Жирков, Обі Мікел, Баллак (Ессьєн, 68), Деко (Джо Коул, 76), Малуда, Дрогба, Анелька.

Гол: Анелька (70).

За темпом гри швидко стало зрозуміло, що основне завдання на груповому етапі, а саме вихід до 1/8 фіналу, команди вже вирішили і рвати жили не збираються. Стартовий спалах активності у господарів миттєво згас, а м'яч перейшов здебільшого під контроль лондонців, на лівому фланзі оборони у яких грав Жирков.

Першого удару по воротах довелося чекати 16 хвилин. Здалеку бив Анелька — змінник Елтона Бету м'яч парирував. Господарі відповіли голевим моментом: Чех парирував удар Беллускі, впоравшись ще й з добиванням Варела. А че-

на 58-й хвилині після вдалої комбінації за участю Василя Березуцького і Євгена Алдоніна. Томаш Нецид завершив навіс останнього ударом головою. На 66-й хвилині півзахисник ЦСКА Мілош Красич точним дальнім ударом забезпечив перемогу москвичам.

МАНЧЕСТЕР

МАНЧЕСТЕР ЮНАЙТЕД — БЕШИКТАШ — 0:1 (0:1).

Суддя: Ланнуа (Франція).

МЮ: Фостер, Гарі Невілл, Браун, Видич, Рафаел да Сілва (Евра, 74), Гібсон (Керрік, 73), Андерсон, Обертан, Пак Чжи Сун (Оуен, 68), Македа, Уелбек.

Бешикташ: Рюшту, Каш, Ібрагим Торамам (Гювен, 67), Феррарі, Ібрагим Узульмез, Ернст, Тельо (Інджеман, 75), Фінк, Екрем Даг, Койбаши, Бобо (Батухан Караденіз, 84).

Гол: Тельо (19).

Попередній візит турецького клубу до Англії завершився для нього нищівною поразкою від "Ліверпуля" — 0:8. Чи виглядає результат цього матчу сенсаційним? З одного боку, це одна з головних сенсацій вечора, бо че-

для вболівальників "вершкових" стало повернення на поле після травми Криштіану Роналду.

МІЛАН

МІЛАН — МАРСЕЛЬ — 1:1 (1:1).

Суддя: Уебб (Англія).

Мілан: Діда, Пато, Зеєдорф, Неста, Дзамбротта, Пірло, Боррієло, Амброзині, Т'яго Сілва, Одо (Абате, 28), Рональдіньо.

Марсель: Манданда, Тайво, Е. Сіссе, Бен. Шейру (Моріентес, 85), Л. Гонсалес (Коне, 66), Брандау, Ньянг (Бен-Арфа, 73), Абріль, Хайнце, Діавара, Боннар.

Голі: Боррієло (10) — Л. Гонсалес (16).

"Мілан" відверто розчарував. Поєдинок підписні Леонардо почали першим номером, небезпечно атакували й цілком заслужено на 10-й хвилині Боррієло ввів свою команду наперед. Та цей гол зіграв з міланцями злий жарт, і вже за шість хвилин піс-

мпійон Англії і фіналіст минулої Ліги чемпіонів МЮ не зміг переграти на своєму полі посередній за європейськими мірками "Бешикташ". Проте, рахунок на "Олд Траффорд" не такий вже й несподіваний. Річ у тому, що "манкуніанці" забезпечили собі вихід з групи, і Алекс Фергюсон випустив напіврезервний склад.

"Бешикташ", який вже втратив шанси на вихід у плей-офф, грюкнув наостанок дверима, ставши першою з 2005 року командою, яка завдала поразки "Манчестер Юнайтед" в єврокубках на "Олд Траффорд". Єдиний м'яч у середині першого тайму забив Родріго Тельо.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Манчестер Юнайтед	5	3	1	1	7-5	10
2. Вольфсбург	5	2	1	2	8-5	7
3. ЦСКА	5	2	1	2	8-9	7
4. Бешикташ	5	1	1	3	2-6	4

8 грудня — вівторок

Бешикташ — ЦСКА
Вольфсбург — Манчестер Юнайтед

ля стрімкої атаки Лучно Гонсалес розстріляв ворота Діди. Гра, яку довелося спостерігати до фінального свистка, лише зайвий раз підтвердила, що "Марсель" нині — найкраща команда Франції, котра заслуговує на місце в 1/8 фіналу. Лише талант у вигляді стійок та поперечин завадив французам розгромити "Мілан". Нічия залишила відкритим питання, хто ж з цього дуєту підкорюватиме Лігу чемпіонів, а хто — Лігу Європи.

Юрій ГРОМОВ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Реал	5	3	1	1	12-6	10
2. Мілан	5	2	2	1	7-6	8
3. Марсель	5	2	1	2	9-7	7
4. Цюрих	5	1	0	4	4-13	3

8 грудня — вівторок

Марсель — Реал
Цюрих — Мілан

Голі: Мірославлевич (5) — Сімао (62).

Невдахи групи "D" грали в Нікосії, де вирішувалося, хто ж з них продовжить виступи в Лізі Європи. Іспанці на своєму полі перемогли кіпріотів не змінили, але й в гостях грали погано, як і впродовж всього нішнього сезону. Вже на п'ятій хвилині серб Ненад Мірославлевич відкрив рахунок, і "матрачників" стало по-справжньому шкода, такий невдалий сезон проводить "Атлетико". Тим більше, що втрачали вони момент за моментом, особливо "старався" Форлан. І все-таки португалець Сімао на початку другого тайму рахунок зрівняв. Нічия зберегла "Атлетико" більше шансів на третє місце, адже в останньому турі вони на своєму полі грають з "Порту", тоді як на кіпріотів чекає поїздка до Лондона.

Михайло РЕЗНІК.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Челсі	5	4	1	0	9-2	13
2. Порту	5	3	0	2	5-3	9
3. Атлетико	5	0	3	2	3-9	3
4. АПОЕЛ	5	0	2	3	2-5	2

8 грудня — вівторок

Челсі — АПОЕЛ
Атлетико — Порту

Скандал

СВЯТОСЛАВ СИРОТА:
ЗЛОДІЙ ЧИ ЖЕРТВА АФЕРИ?Закінчення.
Початок на стор. 1.НАВЕСНІ КЛУБИ
ДОПЛАЧУВАТИМУТЬ?

На банківському рахунку ПФЛ коштів ще є, однак, за словами нинішнього керівництва, суми, що залишилися, може не вистачити на проведення весняної частини змагань. Тому, ймовірно, футбольним клубам доведеться доплачувати за явкові внески, аби нормально провести змагання. Останнє припущення, до речі, викликало у представників клубів гарячі дискусії. Що точно пообіцяв в. о. президента ПФЛ Микола Лавренко, то це мінімізувати усі витрати, які тільки можна. Крім того, була внесена пропозиція, що відтепер керівництво ПФЛ та бухгалтерія періодично звітуватимуть перед Центральною радою про фінансову діяльність Професіональної футбольної ліги.

ШОК САФІУЛЛІНА

На цьому засіданні поруч з Миколою Лавренком сиділа людина, яка свого часу дала путівку Святославу Сироті до керівництва Професіональної футбольної ліги, людина, яка фактично рекомендувала клубам собі гідну заміну — почесний президент ПФЛ Равіль Сафіуллін. Для Сафіулліна ганьба його посадовника стала ударом і по ньому самому, адже, підтримуючи свого часу Сироту, він покладав на нього надії та сподівання.

Равіль Сафіуллін зауважив, що шокований ситуацією не менше, ніж присутні. "В жакхливому сні, напевно, не наснитись те, що відбувається зараз", — сказав він. Щодо роботи власне у футбольній сфері, в плані організації змагань, до Святослава Сироти у Сафіулліна претензій немає, а ось щодо фінансової діяльності ПФЛ за керівництва Сироти запитань залишилося багато. На них, за словами Сафіулліна, його протеже не зміг надати чітких відповідей.

ЯКА ДОЛЯ КРИСЛА
ПРЕЗИДЕНТА ПФЛ?

Аналіз фінансової діяльності ПФЛ спричинив запитання, чи потрібен футбольному об'єднанню президент як такий. Наприклад, прозвучала ідея призначити посаду президента ПФЛ і створити натомість президію з п'яти-шести президентів чи власників клубів, які скеровуватимуть на потрібні дії виконавчого директора ПФЛ. Висувалися ідеї чітко регламентувати права й обов'язки керівництва ПФЛ, обмежити його повноваження. Адміністрація ПФЛ періодично звітувати про свою діяльність перед Центральною радою.

Завершилася дискусія тим, що було ухвалено рішення призупинити повноваження президента ПФЛ Святослава Сироти до наступного засідання Центральної ради, яке відбудеться 17 грудня. До того часу ревізійна комісія продовжуватиме аудит фінансово-господарської діяльності ПФЛ і, зокрема, самого Сироти. Орієнтовною датою проведення позачергової звітно-виборчої конференції делегати назвали кінець січня — лютий наступного року.

ЩО ЧИТАЄТЬСЯ У ЦІЙ
ІСТОРІЇ МІЖ РЯДКАМИ?

Які висновки можна зробити з того, що відбулося? Привселюдно оголошено про те, що керівництво ПФЛ займався махінаціями, наслідком яких стали збитки в кілька мільйонів гривень. Зауважимо, що фігурантів скандалу — президента ПФЛ Святослава Сироту і виконавчого директора ПФЛ Романа Голуба — на засіданні не було і де вони насправді — невідомо, тому й стверджувати, що справа всебічно висвітлена — не можна.

На засіданні прозвучало, що молодому фахівцеві вдарили в голову влада і жага до грошей. Та подивимося на ситуацію з іншого боку — чи стала б здорова, розумна людина красти такі значні кошти так відверто і не боячись? Чи можливо за такий короткий термін прокрутити доволі величезні суми? Могла це зробити така людина, як Святослав Сирота, — молода й недосвідчена?

Автору вдалося ще за кілька місяців до звітного засідання поспікуватися з тоді ще чинним президентом ПФЛ Святославом Сиротою в неофіційній обстановці. Тоді Святослав Анатолійович повідомив, що разом з ДП "Футбол Профі" висував низку різних ідей, за допомогою яких можна було б зменшити витрати клубів і знайти джерела доходів для клубів. "На жаль, мене ніхто не чує, нікому мої ідеї не потрібні", — із сумом говорив тоді Сирота.

Зараз чомусь поза увагою залишилася інформація про те, що в своїх поясненнях Святослав Сирота наголошує на тому, що його підставили. Як і не береться до уваги те, що за молодим фахівцем або хтось міг стояти, або дискредитація молодого кадра комусь була вигідна.

Реалії нашої дійсності такі, що якщо на корупції або на злочині ловлять якогось високопосадовця, то, зазвичай, або ця особа чимось не поділилася, або це комусь вигідно. Можливо, й у цій ситуації ще заразно ставити крапку?

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

СВЯТОСЛАВ СИРОТА:
Я НІ ВІД КОГО НЕ ХОВАЮСЯЗакінчення.
Початок на стор. 1.

Після цієї заяви і після мого звернення мені зателефонував в. о. президента ПФЛ Микола Лавренко і запросив зустрітися з ним 18 листопада. Я відпросився з лікарні. На зустрічі був присутній і Равіль Сафович Сафіуллін. Під час цієї зустрічі жодних документів мені не надали. Мені лише надали пояснювальні записки працівників ПФЛ, суть яких зводилася до того, що в усіх зловживаннях винен Сирота. Все, одне слово, звалили на Сироту. Була надана ксерокопія договору з якоюсь компанією. Я лише подивився на цю угоду, як одразу ж відзначив, що там мій підпис підроблений.

— Про яку угоду йде мова?

— Те, що мені показали — договір ПФЛ з ТОВ "Наш рекламний світ". Я його не бачив і не знаю, що це за угода. Не виключено, що й на інших документах є теж липові мої підписи.

Дайте мені ці документи, щоб проаналізувати! Я не фінансист, не бухгалтер. Моя пропозиція така: запросити фінансиста, який би чітко розтлумачив, де, що і як. І якщо буде визначено, що це підроблений підпис... Ну, я не знаю... Ви розумієте, що це таке — підроблений підпис?!

Скільки разів я просив — дайте не будемо розглядати ситуацію однобоко. Я готовий відповісти за все. Прочитую частину моєї заяви, щоб ви зрозуміли мою позицію:

— Зазначаю, що якщо керівництво ПФЛ не погодиться мені надати для аналізу і надання пояснень відповідних документів, то я буду змушений звернутися до слідчих органів для залучення їх до перевірки. Прошу це в жодному випадку не сприймати як погрозу. Я розумію, що ми всі дорослі люди і лякати когось чимось — це просто смішно. Просто я залишаю за собою право на повну, всебічну й об'єктивну оцінку фінансової діяльності ПФЛ, а не на поверхову й однобічну. За наявності в моїх діях або бездіяльності злочину чи порушень я готовий нести відповідальність. Я готовий відстоювати свої права у правоохоронних органах і в суді, — про це я написав у своїй заяві.

Я не готовий зараз вдаватися в деталі, оскільки документів не

бачив. І щось коментувати... Мені лише показали якісь угоди і пояснювальні записки...

Я прошу лише одного — дайте мені під опис документи, на підставі яких мене звинувачують. Щоб я хоч з ними ознайомився і, якщо, винен, щоб визнавав свої помилки.

Зараз я нікого не хочу звинувачувати. У той же час, я ні від кого не ховаюся. Я можу лише не знімати слухавку, коли я на процедурах. Єдине, що я не хотів би афішувати — в якій лікарні я лежу. Зрозумійте правильно — нині не хочеться, щоб тут було антилікування.

Все, що сталося, дуже підірвало моє здоров'я. Я молода людина, але зараз похвалитися здоров'ям не можу. Сьогодні міряли мій тиск: 165/110.

Ще раз наголошую: я готовий виступити перед ЗМІ, перед ревізійною комісією, дати усі пояснення, але тільки в тому випадку, якщо ознайомлюся з документами, на підставі яких мене звинувачують.

Мені важко уявити і збагнути, кому це потрібно, навіщо? Ті, хто знайомі зі мною особисто, знають, що я не злодій. Підійти подивитися, як я живу! Я живу в однокімнатній квартирі, у звичайному панельному домі, без усіляких...! Немає в мене ні суперавто, ні... навіть не знаю чого... Все життя жив і живу футболом. А те, що тут створили... Я буду до кінця відстоювати свої права.

Конкретно по тих моментах, які озвучувалися... Я не можу щось говорити, бо не бачив документів. Мені лише на словах сказали: на сувеніри стільки-то й стільки витрачено. У житті я такого не бачив і не підписував! Не виключаю, що мені підсовували якісь угоди. Може, наголошую, може, такий факт мав місце. Є мої підписи на тих угодах чи немає — не можу зараз вам сказати.

Тепер вирішили відсторонити мене від виконання обов'язків. Добре. Я проти рішення клубів не піду, але буду боротися за свою репутацію.

Я розмовляв із Сафіулліном, клявся, божився йому. Він мені не вірить. Не вірить? Ну, тоді я не знаю... Мені немає в чому виправдовуватися. Я перед клубами і перед Богом чистий. Хоч би там хто намагався мною крутити. Хтось намагається мене

поставити на противагу клубам. Навіщо? Може, тому, що все було добре. Може, я не бачу всієї картини... Але, думаю, зовнішньої перевірки не вдасться уникнути, хоч би хто там що казав. На сьогодні я не бачу... Як би це правильно сформулювати... Об'єктивної оцінки діяльності ПФЛ.

— Ви вважаєте, що вас підставили? Кому це вигідно?

— Олексію, зачекайте! Багато хто хоче від мене почути щось на кшталт того, що мене хтось підставив. Я хочу дочекатися закінчення розслідування. Хто хоч трішки уважніше подивиться на ситуацію збоку, той помітить... Хто це зробив і навіщо — я про це не хочу поки що говорити. Але скажу так: у тих зловживаннях, які озвучили, я участі не брав. Нехай той, хто винен у цьому, несе відповідальність. За те, що злочини відбувалися за мого керування, ось за це я готовий нести відповідальність.

— Під час засідання називали величезні суми. Це не голка в копиці сіна. Куди, на ваш погляд, могли піти ці кошти?

— Куди вони пішли — я не знаю, оскільки я ж не бачив документів! Ті питання, які ви зараз мені ставите, виникають з матеріалів ревізійної комісії. Виявляти, звідки й куди ці кошти пішли, — це ж насправді дуже легко. Правоохоронні органи можуть це вирахувати за п'ять хвилин.

— Поясніть ситуацію з автомобілями, за оренду яких теж було сплачено нібито величезні кошти?

— Олексію (важко зітхає), коли я побачу усі ці документи?! Коли в мене будуть на руках хоч якісь папери, я зможу дати усі пояснення. Треба брати документи й дивитися. Чи мені надать члени ревізійної комісії самі документи, чи їх копії — я не знаю.

— Є на сьогодні сили або люди, яким вигідна ваша відставка?

— Щиро кажучи, не хочу навіть про це думати. За той час, що я працював у ПФЛ, 99-відсотків клубів стали для мене рідними. Я жив тими проблемами, якими живуть вони. І дуже сумніваюся, що якомусь клубу вигідно... У мене є з цього приводу свої думки. Залишу їх поки що при собі.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ

АФІША

ДНІПРО — ВОРСКЛА
28 листопада — субота.
16.00

Пряма трансляція на телеканалі ТЕТ

Суддя: С. Даньковський (Київ)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 1:1

Цього разу організованість "Ворскли" поб'є клас "Дніпра". Якого, насправді не так вже й багато.

КАРПАТИ — ІЛІЧІВЕЦЬ

28 листопада — субота. 13.00
Пряма трансляція на телеканалі "Футбол"

Суддя: В. Швецов (Одеса)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 3:1

Тут все просто — обидві команди доволі непогано вміють атакувати, але захищаються краще львів'яни. Особливо на стадіоні "Україна". Також подивимося, чи надихнув лідера карпатців Ігоря Худоб'яка виклик до національної збірної та сидіння на лаві запасних під час матчу з греками.

ЗАКАРПАТТЯ — КРИВБАС
28 листопада — субота.
13.00

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1

Суддя: О. Деревинський (Київ)

Дискваліфіковані: Гомес ("Закарпаття") — Сердюк ("Кривбас")

Прогноз "УФ" — 1:0

Ужгородці за своїми морально-вольовими рисами однозначно переважають криворізьців, і єдине, що може завадити їм здобути перемогу з "традиційним українським рахунком", — це відсутність, мабуть, найтехнічнішого гравця команди Рубена Гомеса. Може завадити, але не завадить.

ШАХТАР — ТАВРІЯ

28 листопада — субота.
15.00

Пряма трансляція на телеканалі "Футбол"

Суддя: І. Покидько (Полтава)

Дискваліфіковані: Корнев, Карамушка (обидва — "Таврія").

Прогноз "УФ" — 2:0

У наступний meed-week на донецьчан чекає єврокубове випробування. Але, побачивши в власні очі рівень гри того ж "Брюгге", переконаний, що з кримчанами "гірникам" буде набагато важче. Але не так, щоб вже зовсім.

ОБОЛОНЬ — МЕТАЛУРГ Д

29 листопада — неділя.
15.00

Пряма трансляція на телеканалі "Футбол"

Суддя: Є. Абрисимов (Одеса)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 1:1

Зустрічаються дві команди, абсолютно різні за своїм світоглядом. Господарі набирають очки за рахунок самовіддачі, морально-вольових рис та величезної кількості

ТД (90 відсотків з яких — підкати). Донецькі футболісти демонструють технічний, комбінаційний футбол (принаймні, намагаються). Коротше кажучи, коса на камінь.

ЗОРЯ — ЧОРНОМОРЕЦЬ

29 листопада — неділя.
13.00

Пряма трансляція на телеканалі "Футбол"

Суддя: Ю. Грисьо (Львів)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 1:1

Гра одеситів поліпшується з кожним туром, але лише з точки зору естетичної. Якщо ж брати до уваги очковий багаж, то він мізерний. Ідентичні проблеми й у луганців. Однозначно, команди мріють про зимову відпустку, під час якої й вирішиться багато різноманітних питань (кадрових, інфраструктурних тощо). А поки що і віці цілі, і вовки ситі.

АРСЕНАЛ — МЕТАЛІСТ

29 листопада — неділя.
13.00

Пряма трансляція на телеканалі ТЕТ

Суддя: Є. Геренда (Калуш)

Дискваліфіковані: Едмар, Девич (обидва — "Металіст")

Прогноз "УФ" — 1:1

Журналісти "УФ" вирішили, що київський клуб стане одним із тих щасливчиків, який заб'є команди з найкращим нині захистом в Україні. Втім, навряд чи це, а також дискваліфікація двох гравців харківської основі, дасть змогу підопічним Заварова здобути перемогу.

МЕТАЛУРГ Зп — ДИНАМО

28 листопада — субота. 16.00.
Пряма трансляція на телеканалі УТ-1

Суддя: Ю. Можаровський (Львів)

Дискваліфіковані: Вернидуб ("Металург" Зп)

Прогноз "УФ" — 0:2

Не будемо порушувати тему "втомлених динамістів після Ліги чемпіонів", бо для справжніх професіоналів вона не актуальна. Спитаєте, наприклад, у англійців, як вони ГРАЮТЬ під час Новорічних та Різдвяних свят? Перемога "малою кров'ю".

Ігор ШУХОВЦЕВ:

ПРАЦЕЗДАТНОСТІ І ТЕРПІННЯ МЕНІ ВИСТАЧАЛО ЗАВЖДИ, А ОТ РОЗУМУ ІНКОЛИ БРАКУВАЛО

Закінчення.
Початок в № 173.

— Ви знали Анатолія Миколайовича Заяєва й раніше чи ваше перше знайомство відбулося в "Таврії"?

— А хто ж тоді не знав Заяєва?! Особисто ніби й не були знайомими, але при зустрічі завжди вітались. От і все, власне.

ЗАЯЄВ — ЯК БАТАРЕЙКИ "ЕНЕРДЖАЙЗЕР"!

— Які враження від роботи з цією людиною?

— Він насправді "хворий" на футбол! Заяєв дуже працелюбний, йому подавай один футбол і нічого більше не треба! Всі завжди дивуються його енергійності, незважаючи на солідний вік. Він сам і м'яч може подати футболісту, й підказати, й підкати на тренуванні зробити! Я завжди буду захоплюватися тим, що він саме такий. "Страшна людина", як у нас говорять.

— Півтора року тому бачив, як він витанцьовував на весіллі в Едмара. Любив повеселитись?

— Так! Він же як батарейка "Енерджайзер"! Повторюю: відчуваю до цієї людини величезну повагу! Найпозитивніший тренер України!

— На початку того сезону вам довелося грати у двох матчах поспіль проти своїх колишніх одноклубників з "Іллічівця" та "Арсеналу". Як з психологічної точки зору відбуваються такі ігри?

— Важче звісно, ніж звичайні ігри. Хоча й не ставив я перед собою таких завдань, мовляв, саме ці команди потрібно перемогти кров із носа. Думаєте, перемогти "Динамо" чи "Шахтар" хочеться менше? Є багато важливіших ігор: за необхідні очки, за виживання, чи ще щось, тому підвищена мотивація — це максимум, що відчував у іграх проти колишніх команд.

— Після приходу Федорчука ви зіграли кілька поєдинків, а потім сіли на лаву запасних. Вам тренер якось пояснював це?

— Тоді команди вже третій місяць не платили зарплатню. Я ж знав, що в мене є запрошення від іншої команди, тому ми поговорили з Федорчуком і полюбовно вирішили, що я тренуватимусь в команді, а в найближче трансферне вікно залишу клуб.

— Тобто, Федорчук пішов вам назустріч?

— Ми тоді і з президентом клубу, і з тренером людськи поговорили. Вони сказали, що абсолютно не впевнені в майбутньому команди й не знають, чи буде вона в Симферополі взагалі. У мене запитали, чи маю якісь конкретні запрошення з інших команд. Я відповів, що керівництво "Іллічівця" знову хоче мене бачити в Маріуполі. Тож так ми й вирішили розійтись.

— Доки ви виступали в "Таврії", "Іллічівець" отримав подарунок у вигляді Єврокубка. Не прикро було залишитися осторонь?

— Звичайно, було прикро, адже тільки-но я залишив команду, в ній зібралась одна з найкращих півзахисних ланок в Україні.

— Спостерігали за матчами проти "Аустрії"?

— Спостерігав і дуже шкодував, що не граю за рідну команду.

— Взяли ви все ж повернутися до Маріуполя. Хто став ініціатором вашого повернення до "Іллічівця"?

— Наскільки мені відомо, по закінченні сезону в Маріуполі відбулася нарада, де й вирішувалось, яких футболістів тренерський штаб хоче бачити в своїх лавах у наступному сезоні. У тому списку був і я. У той час в команді були Балан і Павлов, вони й захотіли мене повернути до команди, адже знали мої здібності. Мені було насправді дуже приємно отримати таке запрошення. І, незважаючи на те, як я залишав у свого часу "Іллічівець", поговорив з віце-президентом, ми розі-

брались із ним та про все нормально домовились. Все, що мені залишалось робити, це демонструвати високий рівень гри. Таке воно, футбольне життя: хтось іде, а хтось повертається. Пуканич он теж повернувся до "Іллічівця" після кількох років відсутності. Спочатку грав у нас (Ігор мав на увазі "Іллічівець", що ще раз підтвердило, яку саме команду в своєму житті він вважає рідною... — Авт.), потім просидів кілька років на лаві запасних і повернувся до Маріуполя.

— Колектив уже очолював Іван Балан. Враховуючи, що команду від Павлова він прийняв на сьомому місці, а сезон закінчив на п'ятому, можна зробити висновок, що тренер він непоганий...

— Безумовно. І команду створили вони з Павловим разом, а не лише Микола Петрович. Упродовж довгого часу ці тренери співпрацюють і розуміють один одного з півслова. Разом вони й запрошували тих футболістів, які довгий час здобували для клубу перемоги.

— Чим його бачення гри відрізнялось від бачення Павлова?

— Взагалі, кожен тренер має своє бачення футболу, але в Балана і в Павлова воно однакове. Сам Іван Дмитрович, до речі, говорив у той час, що, виходячи на тренування з такими футболістами, які були тоді в команді, можна навіть не тренувати їх. Усе будувалося на взаємній повазі...

— Наступний сезон (2005/2006) команда провела чудово, посівши четверте місце. Але разом з такими матчами, як виїзна нічия з "Динамо", були й поразки від "Шахтаря" з рахунком 0:6 та від "Арсеналу" 3:5. Пам'ятаєте ті поєдинки?

— Ми й самі не могли зрозуміти, чому відбуваються такі різкі перепади, адже в команді все було просто прекрасно. Мабуть, справді, класні команди відзначаються, в першу чергу, стабільністю, демонструючи певний рівень гри упродовж тривалого ча-

су. Нам цього бракувало. Посівши високе четверте місце, ми думали, що справи й надалі підуть вдало самі по собі. Аж ні... Хлопці почали залишати команду: Гай пішов у "Шахтар", Закарлюка — в "Арсенал", Яксманіцький, Цихмейструк, Конюшенко теж залишили "Іллічівець". Натомість, прийшло кілька нових футболістів, з якими потрібно було створювати колектив. Це, на мою думку, й вплинуло на те, що команда проводила такі невдалі матчі, а згодом почала опускатись все нижче...

ОСЬ ТАК І ГРАЄМО: ПОЛОВИНА "НА ВІДБІЙ", А ПОЛОВИНА — У ФУТБОЛ

— Прослідкувавши за співвідношенням кількості проведених вами матчів і пропущених в них м'ячів, помітив, що де ви не грали б, голів пропускаєте більше!

— Розумієте, в Україні є низка команд, які просто набагато вищі за класом, ніж інші. І бувають такі ігри, особливо проти таких команд, коли на моему місці пропустив би будь-який воротар. Я не знімаю із себе відповідальності й розумію, що в багатьох епізодах міг зіграти краще і пропустити менше, але говорити про це вже пізно.

— Як ви загалом відновлюєтесь після таких "шокових терапій"? Пивом не захоплюєтесь?

— Ні, ні. З пивом зав'язав, як і з усім іншим спиртним, 14 років тому. Мені потрібно поїхати до друзів або побути на самоті. Можу комусь зателефонувати й поговорити про це, про те. А вдома обоє дітей знають, що до мене не можна навіть підходити. Вони можуть підійти, пожаліти татуся і одразу тікають, бо я буваю дуже злим! Дружина завжди контролює всю цю ситуацію і одразу забирає дітей в іншу кімнату, грати на комп'ютері чи щось інше робити.

— Мені згадується матч, в тому ж сезоні, коли "Іллічівець" на власному полі поступався "Динамо" з рахунком 0:2, вивірився становище, але все ж програв 2:3. Тобто, грати в атакуючий футбол із грандами можна.

Чому тоді всі команди в матчах проти "Динамо" та "Шахтаря" закриваються на своїй половині поля? Адже набрати очки все одно шансів небагато, а ось повага вболівальників зростає, коли команда демонструє сміливий футбол. Можливо, було б краще шукати щастя в атаці?

— Зараз все менше команд грає проти грандів "на відбій": "Металіст", "Металург" Д, "Дніпро", "Ворскла". А інші команди, такі як "Іллічівець", "Кривбас", "Зоря", ще просто не доросли до цього, адже неабияк поступаються киянам і донецчанам за грою. Впевнений, що все в українського футболу попереду.

Дуже велика прірва між командами всередині турнірної таблиці, тому й грають так: половина — "на відбій", а половина — у футбол.

— Коли ви сказали, що плануєте стати тренером. Можете пообіцяти нашій газеті, що не вимагатимете від підопічних, щоб закривалися на своїй половині поля?

— Обіцяти на мою, але щонайбільше зусиль докладу обов'язково. Це ще дивлячись на те, яким тренером я стану! А от результату вимагатиму в будь-якому разі — це я вам обіцяю!

— До речі, я щойно подумав: не виключено, що в майбутньому ви будете тренером "Динамо" чи "Шахтаря"!

— О ні, Боже, збав!

— Чому так категорично?!

— Мені вистачить скромнішого, втім, все в житті може бути!

— Упродовж певного часу вам довелося грати з багатьма вихованцями школи "Шахтаря". Чому вони не можуть закріпитися в основі "гірників", а блукають по орендах?

— Бо "Шахтарю" щороку потрібний щонайкращий результат. Це, в свою чергу, змушує запрошувати до своїх лав сильніших футболістів. Тому молодь і не може закріпитися в складі "гірників". Така практика характерна й для таких грандів світового футболу, як-от "Барселона".

— Скажімо, за наших гравців грають хороші легіонери. Яке ваше ставлення до легіонерів інших українських команд?

— Я навіть не сказав би, що в "Шахтарі" й "Динамо" грають такі вже класні легіонери, грою яких можна було б просто захоплюватися. Так, в "гірників" є непогана бразильська зв'язка, в киян теж є кілька непоганих виконавців. А що казати про інші команди: в нашому чемпіонаті є багато легіонерів, які реально слабкіші від наших футболістів. Уявіть, навіть не дотягують до рівня українських футболістів, а все ж грають в той час, коли наша мова сидить на лаві запасних! Коли легіонери грають як одне ціле з українцями й насправді підсилюють команду — це одне, а так, як виходить часто в нас, — це вже запитання до тренерів.

— Яке ваше ставлення до ліміту на легіонерів?

— Цей ліміт не так багато вже й дає нашому футболу. Особливо, якщо говорити про інтереси збірної, адже легіонери, зазвичай, запрошуються до нас, аби грати першу скрипку в клубах, а українці — "остальние". Думаю, співвідношення "5 легіонерів — 6 українців" наразі досить таки непогане.

У МАТЧАХ "ДИНАМО" — "ШАХТАР" ВБОЛІВАЮ ЗА ДОНЕЧЧАН

— До речі, а за кого вболіваєте, коли грають "Динамо" з "Шахтарем"?

— Нині "Шахтар" мені подобається набагато більше. Усе в них характеризується якимось більш... мабуть, футбольно (розмова відбулась до гри "Динамо" — "Шахтар", коли кияни перемогли з рахунком 3:0. Хоча, не факт, що це змінило б думку Ігоря. — Авт.)

— Як вінничанин не можете вас не поцікавитись: за виступами однієї із своїх колишніх команд, вінницької "Ниви", слідкуєте?

— Якщо чесно, то ні. Інколи слідкую за першою лігою, спілкуюсь з гравцями, які там виступають. Друга ліга цікавить мало.

— Знову повернемося до "Іллічівця". Сезон у першій лізі команда провела на чолі з Іщенком. Що можете сказати про цього тренера та про методи його роботи?

— Він — тренер київської школи, а, отже, фізична готовність у нього завжди стоїть на першому місці. Що ще можна додати: перед ним поставили завдання — він його виконав і вивів команду в прем'єр-лігу.

— До речі, про тренерів київської школи: неодноразово доводилось чути про Михайла Фоменка, який свого часу тренував "Динамо", мовляв, при ньому команди не грають у футбол, а просто б'ють м'яч вперед, а там — головне, аби хтось біг. Можливо, в нас дуже мало уваги приділяють техніці й тактиці?

— Про Фоменка теж так чув, але нічого конкретного сказати не можу, оскільки ніколи не працював з ним. Він обрав для себе таку специфіку роботи й нічого в цьому

немає дивного, — це його бачення футболу. А говорячи про техніку й тактику, мені здається, потрібно шукати причини й усувати їх ще в дитячому футболі.

ПРОБЛЕМА "ДОГОВІРНИХ" МАТЧІВ Є, АЛЕ ВОНА ПОСТУПОВО ВИКОРИНЮЄТЬСЯ

— Іщенко, захоплюючись вашою працелюбністю, зазначив: "Він подає прекрасний приклад молодим футболістам. Якби всі так виклались на тренуваннях, як він"... Та й ви неодноразово зазначали, що любите працювати. Це у вас від приро-

У нас є така проблема, але з кожним роком росте не лише рівень гри, а й її прозорість та чесність.

— Напередодні нинішнього сезону доволі несподівано клуб залишив лівий захисник Ерік Камдем Камдем, який потім загинув у автокатастрофі. Чому він покинув команду, адже був начебто основним?

— Наскільки мені відомо, Ерік мав і надалі грати за "Іллічівця", але коли приїхав у Маріуполь, то виявилось, що він привіз із собою якусь хворобу, тому його й відправили додому... Я дізнався про катастрофу наступного

ди такий дар чи футболістами стають, а не народжуються?

— Гени — це одне. Але Альтман і Павлов завжди привчали мене багато над собою працювати. Футболістами стають.

— Коли звільняли Іщенка після сьомого туру, яке було ваше ставлення до цього?

— Складно про це судити... Всіх тренерів рано чи пізно звільняють. А наша робота — виконувати настанови тренера, незалежно від того, хто це.

— Команда дивом не вилетіла до першої ліги, опинившись на рятівному 14 місці. Лише за додатковими показниками ви обійшли ФК "Львів". Останній матч проти "Таврії" пам'ятаєте? Тоді всі говорили, мовляв, кримчани "зіллють" вам гру, а "Карпати" — "Львову". Та не так сталося, як гадалося. Невже наш футбол такий чесний і прозорий?

— Мені здається, що той останній тур таки довів, що все робилось чесно, й команди справді грали у футбол. Якщо говорити про те, що в футбол у нас грають не команди, а контори, які роблять ставки на матчі й виграють потім шалені гроші, то я думаю, що це викоринюється.

дня, і мені навіть стало ніяково, адже буквально за два тижні до цього бачився з ним, і він сказав, що захворів, тому їде додому лікуватись...

— Ви особисто на кого в українському чемпіонаті налаштовуєтесь по-особливого? Тільки не кажіть, мовляв "кожна гра — як остання". Невже нема "зуба" на той же "Іллічівець", адже вас "попросили піти" з команди, скажімо, не дуже ввічливо...

— На "Іллічівець" був і буде особливий настрій. Перед грою першого кола до мене й Ігоря Скоби, який теж свого часу виступав за маріупольську команду, підійшли партнери і сказали: "Пацани, ми вам допоможемо й зробимо все можливе, щоб "хлопнути" "Іллічівця". Це не секрет, і маріупольські гравці теж прекрасно знають про це. Але насправді для "Зорі" нині кожен матч на вагу золота. А ми з Ігорем після гри подякували всім партнерам, адже "Іллічівець" ми таки перемогли!

— До речі, в одному з інтерв'ю ви сказали, що дізнались про звільнення — вранці ще спокійно тренувались, а ввечері, без будь-яких пояснень, вам вказали на двері. Чому так сталося?

— Про це вже говорилося дуже багато, тому повторюватись не буду. У мене є з цього приводу одна думка: це футбол і все в ньому трапляється. (надалі Ігор говорить на цю тему без найменшого бажання. Воно й не дивно. — Авт.)

— Одна з версій та, що молодий тренер Ілля Близнюк не міг стерпіти біля себе такого авторитетного гравця...

— Про це треба запитати в Іллі Владиславовича.

— Тобто, ви погоджуєтесь, що саме Близнюк ініціював...

— Ні-ні (Перебиваючи. — Авт.). Я закінчив би з цією темою такою фразою: "Це

Обіцяють, що футбол в Луганську буде.

— Перед гравцями немає заборгованості?

— Практично немає. Здається, преміальні за одну гру винні — й все. Ми нещодавно познайомились з віце-президентом, і він дав зрозуміти, що все буде робитись для того, аби ми грали в футбол і здобували хороші результати. Взімку перед нами мають бути поставлені цілі на чемпіонат.

— Як вам типове місто східної України? Не тягне поближче до моря?

— Море морем, але працювати треба там, де платять гроші! А до батьків і бабусі з дідусям приїхати в гості встигнемо завжди.

— "Зоря" — останній клуб у вашій кар'єрі? Що відчуваєте?

— Не знаю. Я просто до останнього буду всім доводити, що ще здатний грати на високому рівні. Влітку в мене закінчується контракт, а далі буде видно. Я хочу грати якомога довше.

— Одеса, Вінниця, Хмельницький, Єкатеринбург, Маріуполь, Симферополь, Київ — міста, в яких проходила ваша футбольна кар'єра. Яке з них вам найбільше до душі?

— Кожне красиве по-своєму. Звичайно, окремо можна говорити про Маріуполь, хоча це й робітниче місто з безліччю різноманітних заводів. У мене там дуже багато друзів і син грає у футбол в юнацькій команді "Іллічівця". 12 років в одному місті, що тут і говорити... Тож Маріуполь став другим рідним містом після Одеси!

— І наостанок з вас відвертий одеський жарт або просто анекдот!

— Ой, не знаю! Зараз як розкажу, то читачі ще неправильно зрозуміють! (Сміючись. — Авт.)

— Давайте я вам зателефоную через п'ять хвилин!

— Добре, чекатиму!

Через п'ять хвилин знову набираю номер Ігоря:

— Алло, Ігоре, читачі вимагають анекдот!

— Я такий веселий, а згадати нічого не можу... Я ось тут сиджу поруч з Мелікяном. Гіша, який анекдот можна розповісти? (Кричить, відводячи в бік слухавку. — Авт.). А, Гіша каже, що із піснє слів не викинеш! Тому дайте ще подумати! (Розмова поступово перетворюється на веселу балаканину й балаган з однією метою — Ігор має розповісти анекдот. — Авт.)

Через 10 хвилин телефонує вже Ігор і, нарешті, розповідає анекдот:

Футбольний матч. Команда Слонів проти команди Мурах. Після матчу Слони підходять до Мурах і так жалібно говорять:

— Пацани, вибачайте, ми вас тут трохи потоптали...

А ті гордо відповідають:

— Нічого, ми вас теж добряче полоскотали.

Ігор Шуховцев наостанок додає:

— Це так, як ми проти "Динамо" чи "Шахтаря" граємо!

Анатолій ВОЛКОВ.

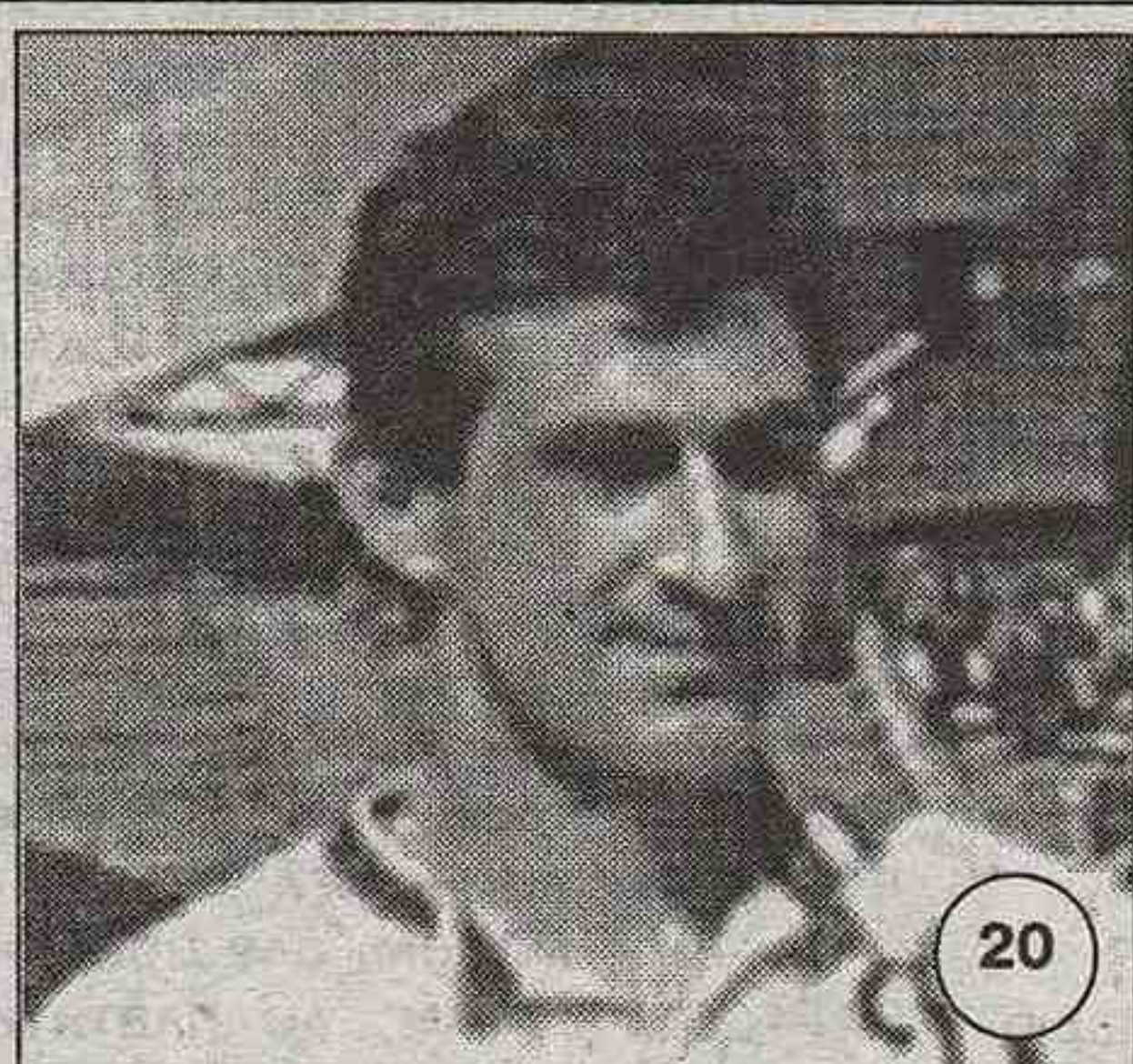

МОРЕ МОРЕМ, А ПРАЦЮВАТИ ТРЕБА!

— Гаразд. Ви нині в "Зорі", вже встигли пережити фінансові негаразди, зміну власників і тренерського штабу. Корінь всіх проблем у Луганську — брак фінансування?

— Коли я прийшов у команду, то так і було. Адже напередодні відбулась страшна трагедія, коли помер президент клубу Букаєв, який дуже багато робив для команди. А в Марини Букаєвої, окрім такого горя, на шию звалилось ще й безліч суто чоловічих проблем: бізнес, футбольна команда. Їй було дуже важко з цим впоратись і по-людськи мені дуже шкода Марину Володимирівну. Вона зробила все, що могла. Нині ситуація стабілізувалась і адміністрація взяла команду під своє крило. У нас скоро мають бути збори, де футболістам все конкретно пояснять, представлять нового президента.

ОПИТУВАННЯ НА ВИЗНАЧЕННЯ ГРАВЦЯ №1 УКРАЇНИ. ч. 2

20

21

1991

1. А. Цвейба ("Динамо") – 241 (49+43+8)
2. С. Юран ("Динамо") – 148 (35+16+11)
3. О. Саленко ("Динамо") – 99 (17+16+16)
4. І. Кутепов ("Динамо") – 74 (10+14+16)
5. С. Щербак ("Шахтар") – 37 (1+4+26)
6. І. Цимбалар ("Чорноморець") – 26 (3+5+7)
7. Ю. Никифоров ("Чорноморець") – 16 (1+3+7)
8. В. Шаран ("Динамо") – 13 (0+5+3)
9. А. Канчельскис ("Шахтар") – 12 (1+3+3)
10. І. Гецько ("Чорноморець") – 10 (0+1+8)
11. В. Гришко ("Чорноморець") – 7 (1+2+0)
12. П. Яковенко ("Динамо") – 7 (1+2+0)
13. В. Городов ("Дніпро") – 4 (0+1+2)
14. С. Ковалев ("Динамо") – 4 (0+1+2)
15. М. Кудрицький ("Дніпро") – 3 (1+0+0)
16. В. Лебідь ("Дніпро") – 3 (0+1+1)
17. А. Сидельников ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
18. С. Третяк ("Чорноморець") – 2 (0+1+0)
19. С. Шматоваленко ("Динамо") – 2 (0+1+0)
20. Ю. Дудник ("Металург" З.) – 2 (0+0+2)
21. С. Засць ("Динамо") – 2 (0+0+2)
22. С. Беца ("Динамо") – 1 (0+0+1)
23. О. Кошеляк ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
24. І. Леонов ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
25. О. Призетко ("Металіст") – 1 (0+0+1)
26. В. Тищенко ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
27. І. Яворський ("Нива" Т.) – 1 (0+0+1)

1992

1. В. Леоненко ("Динамо") – 307 (83+20+18)
2. А. Полунін ("Дніпро") – 110 (23+13+15)
3. О. Помазун ("Металіст") – 56 (5+16+9)
4. І. Цимбалар ("Чорноморець") – 41 (3+13+6)
5. А. Дем'яненко ("Динамо") – 39 (4+10+7)
6. С. Шевченко ("Таврія") – 37 (5+7+8)
7. А. Мушинка ("Карпати" + "Металург" З.) – 31 (1+5+18)
8. Ю. Никифоров ("Чорноморець") – 25 (3+5+6)
9. Д. Топчів ("Волинь" + "Карпати") – 22 (2+7+2)
10. В. Мартиненко ("Динамо") – 22 (1+5+9)
11. С. Ковалев ("Динамо") – 14 (1+5+1)
12. С. Беженар ("Дніпро") – 13 (3+2+0)
13. С. Гусев ("Чорноморець") – 11 (1+2+4)
14. В. Москвін ("Дніпро") – 10 (1+2+3)
15. В. Дикий ("Волинь") – 8 (0+4+0)
16. С. Дірява ("Дніпро") – 8 (0+4+0)
17. С. Третяк ("Чорноморець") – 7 (1+2+0)
18. С. Похлебаєв ("Дніпро") – 7 (0+3+1)
19. Ю. Дудник ("Металург" З.) – 6 (2+0+0)
20. І. Жабченко ("Кремінь") – 6 (0+1+4)
21. С. Драгунов ("Шахтар") – 5 (1+1+0)
22. Ю. Гудименко ("Таврія") – 4 (0+2+0)
23. Ю. Біличенко ("Шахтар") – 4 (0+1+2)
24. В. Алістаров ("Буковина") – 3 (0+1+1)
25. О. Головань ("Металург" З.) – 3 (0+1+1)
26. О. Матвеев ("Динамо" + "Шахтар") – 3 (0+1+1)
27. І. Панкратов ("Динамо") – 3 (0+1+1)
28. А. Покладок ("Скала" + "Карпати") – 3 (0+1+1)
29. Ю. Сивуха ("Металург" З.) – 3 (0+1+1)
30. С. Кандауров ("Металіст") – 2 (0+1+0)
31. В. Колесник ("Металіст") – 2 (0+1+0)
32. О. Чухлеба ("Зоря-МАЛС" + "Дніпро") – 2 (0+1+0)
33. А. Юдін ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
34. С. Засць ("Динамо") – 2 (0+0+2)
35. О. Лукий ("Динамо") – 2 (0+0+2)
36. О. Снегирьов ("Верес") – 2 (0+0+2)
37. А. Цвейба ("Динамо") – 2 (0+0+2)
38. С. Беца ("Динамо") – 1 (0+0+1)
39. В. Городов ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
40. В. Косовський ("Нива" В.) – 1 (0+0+1)
41. Ю. Максимов ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
42. О. Призетко ("Металіст") – 1 (0+0+1)
43. В. Пушук ("Олімпік" Х. + "Металіст") – 1 (0+0+1)
44. С. Ребров ("Шахтар" + "Динамо") – 1 (0+0+1)
45. Ю. Сак ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
46. О. Суслів ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
47. Д. Хомуха ("Металіст") – 1 (0+0+1)
48. Ю. Шелепницький ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
49. Д. Шутков ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
50. С. Щербак ("Шахтар") – 1 (0+0+1)

22

1993

1. В. Леоненко ("Динамо") – 376 (108+24+4)
2. Т. Гусейнов ("Чорноморець") – 87 (8+24+15)
3. Д. Михайленко ("Дніпро") – 76 (4+24+16)
4. О. Лужний ("Динамо") – 61 (6+13+17)
5. І. Кутепов ("Динамо") – 50 (8+8+10)
6. А. Полунін ("Дніпро") – 46 (7+8+9)
7. С. Коновалов ("Дніпро") – 42 (1+16+7)
8. І. Яворський ("Верес") – 37 (4+5+15)
9. С. Попов ("Шахтар") – 35 (4+9+5)
10. С. Беженар ("Дніпро") – 31 (5+3+10)
11. П. Шкаленко ("Динамо") – 19 (1+4+8)
12. Ю. Романов ("Темп") – 14 (2+2+4)
13. Д. Топчів ("Динамо") – 14 (1+4+3)
14. С. Сирота ("Верес") – 14 (1+3+5)
15. А. Покладок ("Карпати") – 11 (1+3+2)
16. О. Надуда ("Нива" В.) – 10 (2+1+2)
17. С. Ребров ("Динамо") – 8 (1+1+3)
18. А. Василитчук ("Нива" Т.) – 8 (0+3+2)
19. І. Жабченко ("Кремінь" + "Чорноморець") – 7 (2+0+1)
20. М. Медін ("Дніпро") – 6 (0+2+2)
21. О. Матвеев ("Шахтар") – 5 (1+1+0)
22. С. Ралюченко ("Торпедо" + "Темп") – 5 (1+1+0)
23. В. Циткін ("Нива" В.) – 5 (1+1+0)
24. В. Воробйов ("Кривбас") – 4 (1+0+1)
25. Ю. Сак ("Чорноморець") – 4 (0+2+0)
26. О. Чижевський ("Карпати") – 4 (0+2+0)
27. О. Кошеляк ("Чорноморець") – 4 (0+1+2)
28. О. Євтушок ("Нафтовик" + "Карпати") – 4 (0+0+4)
29. М. Дем'ячук ("Нива" Т.) – 3 (1+0+0)
30. Ю. Максимов ("Дніпро") – 3 (1+0+0)
31. В. Кривенцов ("Шахтар") – 3 (0+1+1)
32. Д. Тяпушкін ("Нива" Т.) – 3 (0+0+3)
33. Б. Фінкель ("Буковина") – 3 (0+0+3)
34. С. Ковалев ("Динамо") – 2 (0+1+0)
35. С. Круковець ("Волинь") – 2 (0+1+0)
36. В. Москвін ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
37. С. Похлебаєв ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
38. В. Тернавський ("Нива" Т.) – 2 (0+1+0)
39. А. Хомин ("Прикарпаття" + "Динамо") – 2 (0+1+0)
40. С. Шматоваленко ("Динамо") – 2 (0+0+2)
41. Б. Бандура ("Львів") – 1 (0+0+1)
42. Ю. Біличенко ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
43. Д. Білоус ("Кристал" Ч-в + "Буковина") – 1 (0+0+1)
44. Ю. Букель ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
45. С. Казаков ("Поліграфтехніка") – 1 (0+0+1)
46. В. Косовський ("Нива" В.) – 1 (0+0+1)
47. С. Леженцев ("Кремінь" + "Нива" Т.) – 1 (0+0+1)
48. Г. Литовченко ("Борисфен") – 1 (0+0+1)
49. Ю. Мартинов ("Сиріус") – 1 (0+0+1)
50. Ю. Мокрицький ("Карпати") – 1 (0+0+1)
51. А. Нікітін ("Зоря-МАЛС") – 1 (0+0+1)
52. І. Плотно ("Карпати") – 1 (0+0+1)
53. Вг. Пономаренко ("Динамо") – 1 (0+0+1)
54. Б. Самардак ("Верес") – 1 (0+0+1)
55. Б. Стронцицький ("Карпати") – 1 (0+0+1)
56. В. Шаран ("Динамо") – 1 (0+0+1)

1994

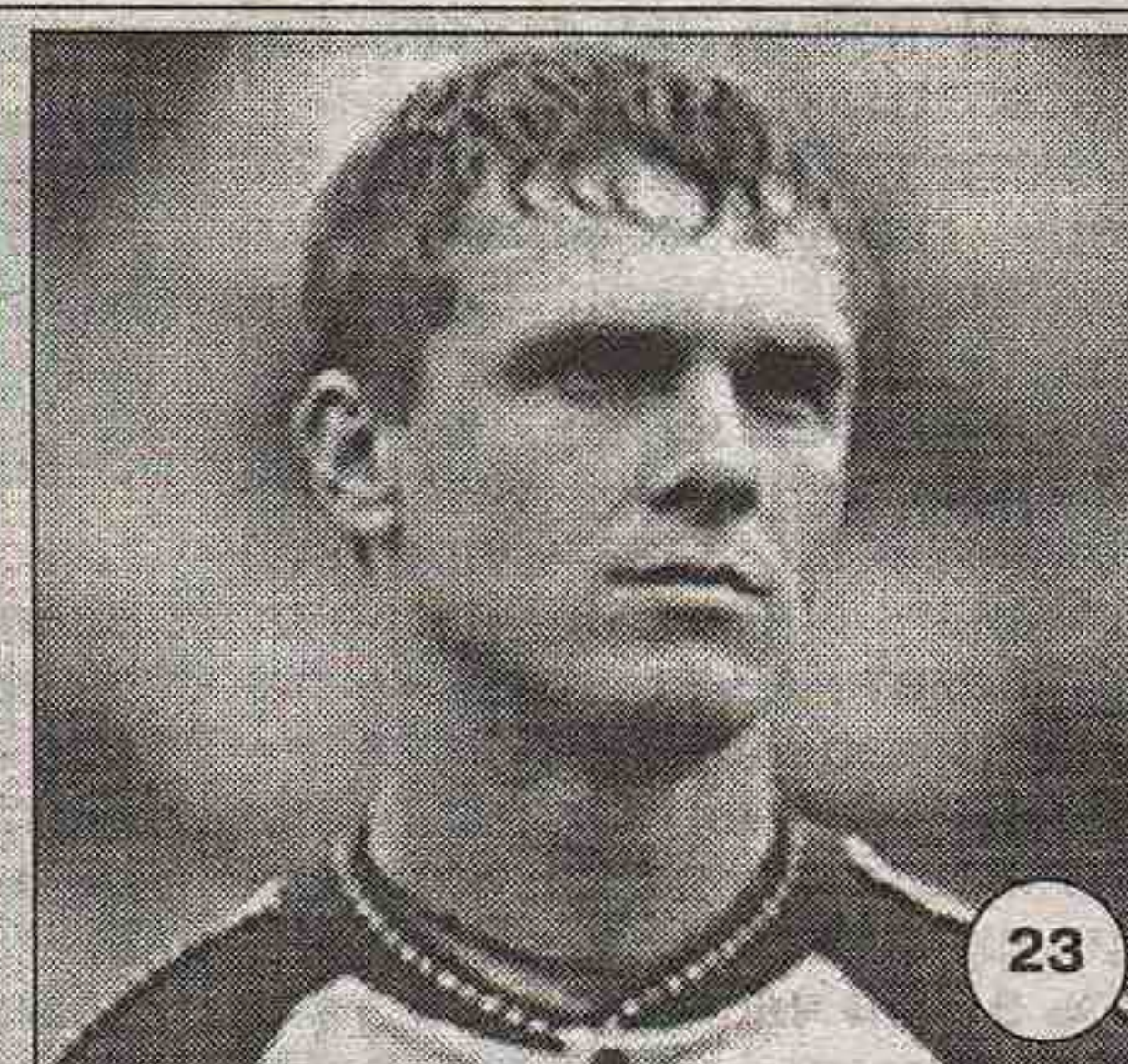
1. В. Леоненко ("Динамо") – 395 (95+43+24)
2. О. Шовковський ("Динамо") – 351 (69+58+28)
3. І. Петров ("Шахтар") – 182 (17+41+49)
4. С. Коновалов ("Дніпро") – 105 (11+25+22)
5. С. Ковалев ("Динамо") – 95 (16+13+21)
6. Т. Гусейнов ("Чорноморець") – 53 (5+9+20)
7. Г. Орбу ("Шахтар") – 26 (3+5+7)
8. С. Беженар ("Дніпро") – 25 (4+4+5)
9. В. Ващук ("Динамо") – 23 (3+5+4)
10. О. Лукий ("Динамо") – 21 (3+3+6)
11. А. Шевченко ("Динамо") – 19 (1+3+10)
12. Д. Тяпушкін ("Нива" Т. + "Спартак" Р.) – 17 (3+3+2)
13. В. Кривенцов ("Шахтар") – 15 (1+4+4)
14. І. Юрченко ("Прикарпаття") – 14 (2+3+2)
15. О. Антохін ("Таврія") – 10 (1+2+3)
16. Д. Шутков ("Шахтар") – 9 (1+2+2)
17. Д. Михайленко ("Дніпро" + "Динамо") – 8 (2+1+0)
18. В. Косовський ("Нива" В. + "Динамо") – 8 (0+3+2)
19. І. Кутепов ("Динамо-Газовик" Р.) – 7 (0+3+1)
20. С. Ребров ("Динамо") – 7 (0+2+3)
21. А. Хомин ("Динамо") – 6 (0+2+2)
22. С. Леженцев ("Нива" Т. + "Динамо") – 5 (1+1+0)
23. О. Свистунов ("Верес") – 4 (1+0+1)
24. С. Попов ("Шахтар") – 4 (0+1+2)
25. О. Рязцев ("Дніпро" Ч-и + "Нива" В.) – 4 (0+1+2)
26. А. Баталов ("Хімік" Ж.) – 3 (1+0+0)
27. О. Коробченко ("Зоря-МАЛС") – 3 (0+0+3)
28. О. Матвеев ("Шахтар") – 2 (0+1+0)
29. О. Надуда ("Нива" В. + "Спартак" Р.) – 2 (0+1+0)
30. А. Желтоносів ("Хімік" Ж.) – 2 (0+1+0)
31. А. Аваков ("Темп" + "Торпедо") – 2 (0+0+2)
32. А. Полунін ("Дніпро") – 2 (0+0+2)
33. О. Бабій ("Сталь" Ал. + "Шахтар") – 1 (0+0+1)
34. Ю. Грицина ("Динамо-Газовик" Р.) – 1 (0+0+1)
35. В. Дудка (СБТС + "Евіс") – 1 (0+0+1)
36. Т. Ковальчук ("Прикарпаття") – 1 (0+0+1)
37. І. Корнієць ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
38. В. Лінке ("Металіст") – 1 (0+0+1)
39. Д. Парфенов ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
40. Е. Похлебаєв ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
41. В. Сериков ("Хімік" Ж.) – 1 (0+0+1)
42. В. Циткін ("Нива" В.) – 1 (0+0+1)
43. П. Шкаленко ("Динамо") – 1 (0+0+1)

1995

1. Ю. Калитвинцев ("Динамо") – 667 (192+37+17)
2. А. Шевченко ("Динамо") – 231 (27+57+36)
3. О. Суслів ("Чорноморець") – 197 (20+43+51)
4. Т. Гусейнов ("Чорноморець") – 162 (18+37+34)
5. В. Косовський ("Динамо") – 123 (13+27+30)
6. Г. Орбу ("Шахтар") – 105 (3+27+42)
7. О. Голово ("Таврія" + "Динамо") – 53 (8+10+9)
8. А. Полунін ("Дніпро") – 30 (2+9+6)
9. О. Шовковський ("Динамо") – 30 (1+8+11)
10. В. Кардаш ("Чорноморець") – 25 (3+6+4)
11. В. Шаран ("Дніпро") – 22 (2+5+6)
12. С. Беженар ("Динамо") – 16 (0+5+6)
13. С. Ковалев ("Дніпро") – 10 (2+2+0)
14. І. Лучкевич ("Металург" З.) – 8 (1+2+1)
15. І. Шарій ("Ворскла") – 7 (2+0+1)
16. А. Гусін ("Динамо" + ЦСКА-Борисфен) – 7 (0+2+3)
17. П. Іричук ("Прикарпаття") – 7 (0+2+3)
18. В. Скрипник ("Дніпро") – 6 (0+3+0)
19. О. Чижевський ("Карпати") – 4 (1+0+1)
20. С. Похлебаєв ("Динамо") – 4 (0+2+0)
21. П. Русак ("Прикарпаття") – 4 (0+1+2)
22. Д. Шутков ("Шахтар") – 4 (0+1+2)
23. В. Рева ("Поліграфтехніка" + ЦСКА-Борисфен) – 4 (0+0+4)
24. І. Волков ("Таврія") – 3 (1+0+0)
25. В. Горілий ("Дніпро") – 3 (1+0+0)
26. В. Ковалюк ("Прикарпаття" + "Дніпро") – 3 (1+0+0)
27. Ю. Максимов ("Динамо") – 3 (1+0+0)
28. В. Циткін ("Нива" В.) – 3 (1+0+0)
29. Р. Бондаренко ("Торпедо") – 3 (0+1+1)
30. С. Нагорняк ("Нива" В. + "Дніпро") – 3 (0+1+1)
31. Ю. Сак ("Чорноморець") – 3 (0+1+1)
32. Е. Цихмейструк ("Нива" В. + ЦСКА-Борисфен) – 3 (0+1+1)
33. В. Шумський ("Карпати") – 3 (0+1+1)
34. В. Колесник ("Металіст" + "Карпати") – 3 (0+0+3)
35. С. Ребров ("Динамо") – 3 (0+0+3)
36. О. Свистунов (ЦСКА-Борисфен) – 3 (0+0+3)
37. О. Яшук ("Нива" Т.) – 3 (0+0+3)
38. А. Аваков ("Торпедо") – 2 (0+1+0)
39. О. Антохін ("Таврія") – 2 (0+1+0)
40. А. Гашкін ("Чорноморець") – 2 (0+1+0)
41. О. Євтушок ("Карпати" + "Дніпро") – 2 (0+1+0)
42. С. Круковець ("Волинь") – 2 (0+1+0)
43. В. Леоненко ("Динамо") – 2 (0+1+0)
44. М. Поцхверія ("Зоря-МАЛС" + "Металург" З.) – 2 (0+1+0)
45. В. Тернавський ("Чорноморець") – 2 (0+1+0)
46. І. Яворський ("Нива" Т.) – 2 (0+1+0)
47. О. Лукий ("Динамо") – 2 (0+0+2)
48. В. Багмут ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
49. В. Ващук ("Динамо") – 1 (0+0+1)
50. М. Волосянко (ЦСКА-Борисфен) – 1 (0+0+1)
51. І. Гамалій ("Кристал" Ч-в + "Скіфі") – 1 (0+0+1)
52. Т. Гребенюк ("Металург" З.) – 1 (0+0+1)
53. Ю. Дмитрулін ("Динамо") – 1 (0+0+1)
54. С. Коновалов ("Динамо") – 1 (0+0+1)
55. О. Кунденко ("Таврія") – 1 (0+0+1)
56. В. Мглинець ("Буковина") – 1 (0+0+1)
57. Д. Парфенов ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
58. А. Покладок ("Карпати") – 1 (0+0+1)
59. С. Шматоваленко ("Динамо") – 1 (0+0+1)

1996

1. С. Ребров ("Динамо") – 538 (121+65+45)
2. О. Суслів ("Чорноморець") – 456 (82+82+46)
3. Ю. Максимов ("Динамо") – 302 (43+55+63)
4. А. Шевченко ("Динамо") – 83 (13+16+12)
5. С. Чуйченко ("Ворскла") – 60 (5+10+25)
6. Е. Цихмейструк (ЦСКА) – 55 (8+10+11)
7. В. Скрипник ("Дніпро" + "Вердер" Н.) – 51 (6+13+7)
8. І. Близнюк ("Зірка-НІБАС" + "Дніпро") – 37 (8+5+3)
9. О. Матвеев ("Кремінь" + "Шахтар") – 34 (7+3+7)
10. Г. Мороз ("Дніпро") – 27 (2+8+5)
11. Г. Зубов ("Шахтар") – 25 (1+6+10)
12. О. Голово ("Динамо") – 22 (1+5+9)
13. Я. Кріпак ("Металург" З.) – 17 (2+2+7)
14. Т. Гусейнов ("Чорноморець") – 17 (1+3+8)
15. В. Кривенцов ("Шахтар") – 17 (0+4+9)
16. В. Косовський ("Динамо") – 16 (3+1+5)
17. С. Нагорняк ("Дніпро") – 16 (0+5+6)
18. Ю. Дудник ("Металург" З. + "Кривбас" + "Карпати") – 9 (1+1+4)
19. Ю. Калитвинцев ("Динамо") – 9 (0+2+5)
20. Д. Парфенов ("Чорноморець") – 8 (1+2+1)
21. А. Ковтун ("Динамо" + "Ворскла") – 7 (2+0+1)
22. В. Кобзар ("Ворскла") – 5 (1+1+0)
23. В. Циткін ("Нива" В.) – 5 (1+1+0)
24. С. Ковалев ("Дніпро" + "Чорноморець") – 5 (1+0+2)
25. І. Шарій ("Ворскла") – 5 (1+0+2)
26. В. Леоненко ("Динамо") – 4 (1+0+1)
27. С. Попов ("Зеніт" Р.) – 4 (1+0+1)
28. В. Кардаш ("Чорноморець" + "Динамо") – 4 (0+2+0)
29. І. Леонов ("Кремінь" + "Шахтар") – 4 (0+2+0)
30. В. Шаран ("Дніпро") – 4 (0+2+0)
31. Т. Гребенюк ("Металург" З.) – 3 (1+0+0)
32. Д. Шутков ("Шахтар") – 3 (1+0+0)
33. С. Єсін ("Таврія") – 3 (0+1+1)
34. В. Рева (ЦСКА) – 3 (0+1+1)
35. Р. Бондаренко ("Торпедо") – 2 (0+1+0)
36. Л. Вовчук ("Карпати") – 2 (0+1+0)
37. В. Гречаний ("Кристал" Ч-в + "Ворскла") – 2 (0+1+0)
38. І. Лучкевич ("Металург" З.) – 2 (0+1+0)
39. А. Покладок ("Карпати") – 2 (0+1+0)
40. Ю. Селєзньов ("Чорноморець") – 2 (0+1+0)
41. М. Старостяк ("Шахтар") – 2 (0+1+0)
42. С. Беженар ("Динамо") – 2 (0+0+2)
43. С. Борисенко ("Зірка-НІБАС") – 1 (0+0+1)
44. В. Ващук ("Динамо") – 1 (0+0+1)
45. Ю. Вернидуб ("Торпедо") – 1 (0+0+1)
46. О. Гарас ("Львів" + "Локомотив" Р.) – 1 (0+0+1)
47. О. Зотов ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
48. С. Ільченко ("Металург" З.) – 1 (0+0+1)
49. І. Карась ("Кристал" Ч-в + "Прикарпаття") – 1 (0+0+1)
50. С. Ковальов ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
51. В. Колесник ("Карпати") – 1 (0+0+1)
52. С. Леженцев ("Динамо" + "Чорноморець") – 1 (0+0+1)
53. О. Лукий ("Динамо") – 1 (0+0+1)
54. С. Матвіїв ("Прикарпаття") – 1 (0+0+1)
55. Е. Назаров ("Карпати") – 1 (0+0+1)
56. В. Полтавець ("Металург" З.) – 1 (0+0+1)
57. О. Шелєв ("Зоря-МАЛС" + "Шахтар") – 1 (0+0+1)
58. О. Шовковський ("Динамо") – 1 (0+0+1)

23

24

25

1997

1. А. Шевченко ("Динамо") – 814 (241+39+13)
2. С. Ребров ("Динамо") – 414 (41+119+53)
3. Ю. Калитвинцев ("Динамо") – 290 (12+82+90)
4. О. Шовковський ("Динамо") – 121 (4+26+57)
5. Ю. Максимов ("Динамо") – 70 (1+19+29)
6. В. Ващук ("Динамо") – 21 (0+8+5)
7. О. Голово ("Динамо") – 20 (1+3+11)
8. В. Косовський ("Динамо") – 9 (0+0+9)
9. І. Близнюк ("Дніпро") – 7 (0+0+7)
10. С. Ателькін ("Шахтар") – 6 (0+1+4)
11. О. Чижевський ("Карпати") – 6 (0+1+4)
12. Г. Зубов ("Шахтар") – 5 (0+1+3)
13. А. Гусін ("Динамо") – 5 (0+0+5)
14. О. Гайдаш ("Таврія") – 4 (0+1+2)
15. О. Лукий ("Динамо") – 3 (0+0+3)
16. М. Скакоток ("Нива" Т.) – 1 (0+0+1)
17. А. Капандзе ("Нива" Т.) – 1 (0+0+1)
18. І. Лучкевич ("Металург" З.) – 1 (0+0+1)
19. Г. Орбу ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
20. Д. Шутков ("Шахтар") – 1 (0+0+1)

1998

1. С. Ребров ("Динамо") – 1056 (256+128+32)
2. А. Шевченко ("Динамо") – 612 (73+135+123)
3. О. Лукий ("Динамо") – 578 (91+104+97)
4. О. Шовковський ("Динамо") – 103 (8+13+53)
5. А. Воробей ("Шахтар") – 45 (3+10+16)
6. В. Ващук ("Динамо") – 42 (4+9+12)
7. В. Микитин ("Карпати") – 39 (1+8+20)
8. Г. Орбу ("Шахтар") – 23 (1+6+8)
9. А. Гусін ("Динамо") – 22 (4+4+2)
10. В. Косовський ("Динамо") – 20 (2+4+6)
11. Г. Зубов ("Шахтар") – 19 (1+5+10)
12. В. Полтавець ("Металург" З.) – 17 (3+2+4)
13. С. Попов ("Шахтар") – 16 (0+2+12)
14. С. Сканченко ("Торпедо" Р.) – 12 (1+0+9)
15. В. Кривенцов ("Шахтар") – 12 (0+4+4)
16. С. Ковальов ("Шахтар") – 11 (1+2+4)
17. В. Кардаш ("Динамо") – 6 (1+1+1)
18. О. Голово ("Динамо") – 6 (0+3+0)
19. О. Лавренцов ("Кривбас") – 6 (0+1+4)
20. Е. Цихмейструк (ЦСКА) – 6 (0+1+4)
21. С. Ковалев ("Карпати") – 5 (0+1+3)
22. В. Скрипник ("Вердер" Н.) – 4 (0+2+0)
23. Д. Парфенов ("Спартак" Р.) – 4 (0+1+2)
24. В. Єзерський ("Карпати") – 3 (0+1+1)
25. І. Гецько ("Карпати") – 3 (0+0+3)
26. С. Котов ("Сталь" Ал. + "Шахтар") – 3 (0+0+3)
27. О. Паліяниця ("Карпати") – 3 (0+0+3)
28. В. Платонов ("Кривбас") – 3 (0+0+3)
29. Ю. Максимов ("Вердер" Н.) – 2 (0+1+0)
30. О. Матвеев ("Шахтар") – 2 (0+1+0)
31. О. Осипов ("Таврія") – 2 (0+1+0)
32. А. Слівак ("Металург" Д.) – 2 (0+1+0)
33. О. Чижевський ("Карпати") – 2 (0+1+0)
34. О. Атаманчук ("Десна" + "Кривбас") – 1 (0+0+1)
35. А. Баталов ("Полісся") – 1 (0+0+1)
36. О. Гайдаш ("Таврія") – 1 (0+0+1)
37. Ю. Дмитрулін ("Динамо") – 1 (0+0+1)
38. С. Дранов ("Миколаїв") – 1 (0+0+1)
39. Р. Максим'юк ("Зеніт" Р.) – 1 (0+0+1)
40. М. Медін ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
41. А. Полунін ("Карпати" + "Нюрнберг" Н.) – 1 (0+0+1)
42. Вол. Пономаренко ("Миколаїв" + "Кривбас") – 1 (0+0+1)
43. М. Старостяк ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
44. І. Шарій ("Ворскла") – 1 (0+0+1)

1999
1. А. Шевченко ("Динамо" + "Мілан" (Іт.) – 1425 (407+86+32)
2. С. Ребров ("Динамо") – 1005 (118+282+87)
3. О. Шовковський ("Динамо") – 251 (20+47+97)
4. В. Ващук ("Динамо") – 191 (15+38+70)
5. О. Голово ("Динамо") – 171 (12+39+57)
6. О. Лужний ("Динамо" + "Арсенал" (Ан.) – 126 (12+20+50)
7. І. Гецько ("Карпати") – 66 (3+12+33)
8. Г. Мороз ("Кривбас") – 52 (0+10+32)
9. А. Гусін ("Динамо") – 33 (1+7+16)
10. В. Косовський ("Динамо") – 22 (2+4+8)
11. Ю. Максимов ("Вердер" (Н.) – 22 (1+5+9)
12. І. Костюк ("Ворскла") – 16 (1+4+5)
13. С. Мізін ("Карпати") – 16 (1+2+9)
14. Е. Цихмейструк (ЦСКА) – 16 (0+4+8)
15. В. Мазяр ("Ворскла") – 14 (2+2+4)
16. А. Яшкін ("Динамо") – 13 (0+3+7)
17. С. Попов ("Шахтар") – 11 (0+2+7)
18. С. Кандауров ("Бенфіка" (П.) – 10 (0+1+8)
19. В. Микитин ("Шахтар") – 9 (0+1+7)
20. С. Ковальов ("Шахтар") – 8 (0+3+2)
21. Г. Орбу ("Шахтар") – 8 (0+2+4)
22. С. Скаченко ("Торпедо" (Р.) + "Мец" (Фр.) – 8 (0+2+4)
23. В. Полтавець ("Металург" З.) – 7 (1+1+2)
24. В. Кобзар ("Ворскла") – 6 (2+0+0)
25. О. Лавренцов ("Кривбас") – 6 (1+1+1)
26. О. Паляниця ("Карпати" + "Кривбас") – 6 (0+2+2)
27. Ю. Вірт ("Шахтар") – 6 (0+1+4)
28. С. Ковалець ("Карпати") – 5 (0+2+1)
29. Д. Парфенов ("Спартак" (Р.) – 5 (0+1+3)
30. А. Воробей ("Шахтар") – 4 (1+0+1)
31. О. Горайнов ("Металіст") – 4 (0+2+0)
32. Я. Школьников ("Металіст") – 4 (0+2+0)
33. А. Кирилик ("Металіст") – 4 (0+1+2)
34. О. Першин ("Ворскла") – 4 (0+1+2)
35. Б. Стронцицький ("Карпати") – 4 (0+1+2)
36. Г. Зубов ("Шахтар") – 4 (0+0+4)
37. О. Гайдаш ("Таврія") – 3 (0+0+3)
38. К. Бабич ("Металург" Мр.) – 2 (0+1+0)
39. А. Голово ("Ворскла") – 2 (0+1+0)
40. С. Коновалов ("Динамо") – 2 (0+1+0)
41. Р. Монарьов ("Кривбас") – 2 (0+1+0)
42. І. Плотно ("Металург" Мр.) – 2 (0+1+0)
43. Д. Рудняк ("Металіст") – 2 (0+1+0)
44. Ю. Славишев ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
45. В. Харченко ("Металіст") – 2 (0+1+0)
46. О. Ящук ("Анדרлехт" (Бе.) – 2 (0+1+0)
47. Р. Пец ("Металіст") – 2 (0+0+2)
48. О. Співак ("Зірка" + "Чорноморець") – 2 (0+0+2)
49. Я. Хома ("Карпати") – 2 (0+0+2)
50. Р. Бондаренко ("Торпедо" + "Металург" З.) – 1 (0+0+1)
51. О. Венгліньський ("Динамо") – 1 (0+0+1)
52. Т. Капанадзе ("Нива" Т.) – 1 (0+0+1)
53. В. Кардаш ("Динамо") – 1 (0+0+1)
54. С. Кормільцев ("Динамо") – 1 (0+0+1)
55. Р. Максим'юк ("Зеніт" (Р.) – 1 (0+0+1)
56. В. Мусолітін ("Ворскла" + ЦСКА) – 1 (0+0+1)
57. О. Ратій ("Металург" З.) – 1 (0+0+1)
58. О. Севидов ("Металург" Д.) – 1 (0+0+1)
59. Д. Стоян ("Борисфен") – 1 (0+0+1)
60. А. Тимошук ("Шахтар") – 1 (0+0+1)

2000
1. А. Шевченко ("Мілан" (Іт.) – 1618 (507+46+5)
2. А. Воробей ("Шахтар") – 1090 (78+388+80)
3. С. Ребров ("Динамо" + "Тоттенхем" (Ан.) – 207 (1+56+92)
4. О. Лужний ("Арсенал" (Ан.) – 127 (1+16+92)
5. Г. Зубов ("Шахтар") – 96 (1+13+67)
6. А. Гусін ("Динамо") – 91 (2+18+49)
7. Ю. Вірт ("Шахтар") – 81 (1+21+36)
8. В. Ващук ("Динамо") – 44 (0+11+22)
9. О. Голово ("Динамо") – 33 (0+4+25)
10. А. Тимошук ("Шахтар") – 31 (1+2+24)
11. О. Белик ("Шахтар") – 26 (1+1+21)
12. А. Несмачний ("Динамо") – 13 (1+1+8)
13. Я. Хома ("Карпати") – 11 (0+4+3)
14. І. Гецько ("Кривбас") – 9 (1+0+6)
15. А. Яшкін ("Динамо") – 8 (2+0+2)
16. О. Шовковський ("Динамо") – 8 (1+1+3)
17. Д. Парфенов ("Спартак" (Р.) – 8 (0+2+4)
18. С. Скаченко (ЦСКА) – 8 (0+2+4)
19. М. Старостяк ("Шахтар") – 7 (0+2+3)
20. О. Шеласев ("Металург" Д. + "Дніпро") – 6 (0+2+2)
21. Ю. Калитвинцев (ЦСКА) – 6 (0+0+6)
22. М. Левицький ("Чорноморець" (Р.) + "Сент-Етьєн" (Фр.) – 5 (0+1+3)
23. В. Анікєс ("Металург" Мр.) – 4 (0+2+0)
24. В. Полтавець ("Металург" З. + "Дніпро") – 4 (0+1+2)
25. В. Герасченко ("Дніпро") – 4 (0+0+4)
26. А. Демченко ("Металург" З.) – 4 (0+0+4)
27. О. Гайдаш ("Металург" Мр.) – 3 (1+0+0)
28. М. Закотюк ("Карпати") – 3 (1+0+0)
29. Р. Бідненко ("Борисфен") – 3 (0+1+1)
30. О. Горайнов ("Металіст") – 3 (0+1+1)
31. В. Лисицький ("Динамо") – 3 (0+1+1)
32. В. Якиманицький ("Металург" Д.) – 3 (0+1+1)
33. А. Березовчук ("Миколаїв") – 3 (0+0+3)
34. Е. Цихмейструк (ЦСКА + "Львівський" (Бє.) – 3 (0+0+3)
35. Д. Коваленко ("Чикаго Файер" (США) – 2 (0+1+0)
36. О. Паляниця ("Кривбас") – 2 (0+1+0)
37. Ю. Дмитрулін ("Динамо") – 2 (0+0+2)
38. О. Антіохин ("Таврія") – 1 (0+0+1)
39. С. Ателькін ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
40. В. Вільчійський ("Карпати") – 1 (0+0+1)
41. А. Голово ("Ворскла" + "Дніпро") – 1 (0+0+1)
42. О. Євтушок (ЦСКА) – 1 (0+0+1)
43. А. Зав'ялов ("Металург" Д.) – 1 (0+0+1)
44. А. Кирилик ("Металіст" + ЦСКА) – 1 (0+0+1)
45. І. Лучкевич ("Карпати") – 1 (0+0+1)
46. М. Медін ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
47. С. Мізін ("Кривбас") – 1 (0+0+1)
48. А. Монахов ("Кривбас") – 1 (0+0+1)
49. Г. Мороз ("Кривбас" + "Динамо") – 1 (0+0+1)
50. Е. Назаров ("Карпати") – 1 (0+0+1)
51. О. Омел'чук ("Ворскла") – 1 (0+0+1)
52. О. Поклонський ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
53. С. Попов ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
54. Г. Скидан ("Полісся") – 1 (0+0+1)
55. Б. Стронцицький ("Карпати") – 1 (0+0+1)
56. Р. Толочко ("Карпати") – 1 (0+0+1)
57. В. Швед ("Газовик" + "Карпати") – 1 (0+0+1)
58. В. Шевчук ("Металург" З. + "Шахтар") – 1 (0+0+1)

2001
1. А. Шевченко ("Мілан" (Іт.) – 1593 (511+25+10)
2. Г. Зубов ("Шахтар") – 848 (49+304+93)
3. О. Мелашенко ("Динамо") – 244 (3+61+113)
4. А. Воробей ("Шахтар") – 179 (4+50+67)
5. С. Шищенко ("Металург" Д.) – 141 (6+27+69)
6. О. Голово ("Динамо") – 82 (4+18+34)
7. А. Гусін ("Динамо") – 64 (1+18+25)
8. В. Ващук ("Динамо") – 60 (4+12+24)
9. А. Тимошук ("Шахтар") – 59 (3+14+22)
10. Ю. Вірт ("Шахтар") – 39 (5+6+12)
11. В. Рева (ЦСКА + "Динамо") – 29 (1+8+10)
12. В. Скрипник ("Вердер" (Н.) – 27 (0+7+13)
13. А. Чернов ("Чорноморець" + "Карпати") – 23 (5+2+4)
14. Д. Парфенов ("Спартак" (Р.) – 20 (1+5+7)
15. О. Лужний ("Арсенал" (Ан.) – 19 (1+5+6)
16. А. Несмачний ("Динамо") – 17 (0+3+11)
17. М. Левицький ("Спартак" (Р.) – 16 (0+6+4)
18. С. Ребров ("Тоттенхем" (Ан.) – 16 (0+4+8)
19. С. Попов ("Шахтар") – 15 (0+4+7)
20. О. Рикун ("Металург" Мр.) – 9 (1+0+6)
21. Р. Толочко ("Карпати") – 9 (0+2+5)
22. О. Горайнов ("Металіст") – 8 (1+1+3)
23. В. Сачко ("Оскол" + "Волинь") – 7 (0+3+1)
24. С. Перхун (ЦСКА (Р.) – 7 (0+2+3)
25. Я. Хома ("Карпати") – 7 (0+1+5)
26. С. Закарлюка (ЦСКА) – 5 (0+1+3)
27. М. Медін ("Дніпро") – 5 (0+1+3)
28. В. Полтавець ("Дніпро") – 4 (0+2+0)
29. С. Мізін ("Металіст") – 4 (0+1+2)
30. О. Шовковський ("Динамо") – 4 (0+1+2)
31. М. Старостяк ("Шахтар") – 4 (0+0+4)
32. В. Кернозенко ("Динамо" + ЦСКА) – 3 (0+1+1)
33. О. Іванов ("Поліграфтехніка") – 3 (0+0+3)
34. Е. Цихмейструк ("Спартак" (Р.) – 3 (0+0+3)
35. В. Єзерський ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
36. А. Смалко ("Борисфен") – 2 (0+1+0)
37. О. Співак ("Зеніт" (Р.) – 2 (0+1+0)
38. О. Шеласев ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
39. О. Ящук ("Анדרлехт" (Бе.) – 2 (0+1+0)
40. Вол. Пономаренко ("Кривбас") – 2 (0+0+2)
41. С. Білозор (ЦСКА) – 1 (0+0+1)
42. М. Волосянко (ЦСКА) – 1 (0+0+1)
43. С. Дірява ("Металург" Мр.) – 1 (0+0+1)
44. С. Ковалець ("Металург" З.) – 1 (0+0+1)
45. Р. Костишин (ЦСКА) – 1 (0+0+1)
46. І. Крайський ("Динамо" Льв.) – 1 (0+0+1)
47. В. Мельник ("Борисфен") – 1 (0+0+1)
48. С. Молекуцько ("Металург" Мр.) – 1 (0+0+1)
49. Р. Пец ("Металіст") – 1 (0+0+1)
50. І. Продан ("Закарпаття") – 1 (0+0+1)
51. С. Серебренников ("Динамо") – 1 (0+0+1)
52. С. Чуйченко ("Поліграфтехніка") – 1 (0+0+1)
53. В. Швед ("Карпати") – 1 (0+0+1)
54. І. Шуховцев ("Металург" Мр.) – 1 (0+0+1)
55. В. Якиманицький ("Металург" Д.) – 1 (0+0+1)

2002
1. А. Тимошук ("Шахтар") – 744 (167+96+51)
2. А. Шевченко ("Мілан" (Іт.) – 494 (122+41+46)
3. А. Гусін ("Динамо") – 438 (74+76+64)
4. О. Лужний ("Арсенал" (Ан.) – 368 (49+82+57)
5. Г. Зубов ("Шахтар") – 357 (53+61+76)
6. В. Рева ("Динамо") – 289 (45+54+46)
7. О. Венгліньський ("Динамо" + "Дніпро") – 240 (35+38+59)
8. А. Воробей ("Шахтар") – 124 (13+27+31)
9. С. Коновалов ("Бейтат" (Ізр.) + "Арсенал" – 65 (8+11+19)
10. М. Старостяк ("Шахтар") – 40 (3+9+13)
11. В. Полтавець ("Дніпро" + "Арсенал") – 36 (3+11+5)
12. Р. Ротань ("Дніпро") – 30 (2+8+8)
13. С. Шищенко ("Металург" Д.) – 18 (2+4+4)
14. В. Скрипник ("Вердер" (Н.) – 17 (2+3+5)
15. О. Гусев ("Фрунзенець" + "Арсенал") – 13 (2+2+3)
16. А. Несмачний ("Динамо") – 12 (1+3+3)
17. В. Єзерський ("Дніпро") – 11 (0+3+5)
18. С. Молекуцько ("Металург" Мр.) – 10 (1+3+1)
19. О. Горайнов ("Металіст") – 9 (3+0+0)
20. О. Мелашенко ("Динамо") – 9 (0+3+3)
22. М. Медін ("Дніпро") – 7 (0+2+3)
23. В. Мусолітін ("Кривбас") – 7 (0+1+5)
24. С. Ковалець ("Металург" З. + "Оболонь") – 5 (0+2+1)
25. Г. Мороз ("Дніпро") – 5 (0+2+1)
26. О. Рикун ("Металург" Мр.) – 5 (0+2+1)
27. Р. Максим'юк ("Дніпро") – 5 (0+1+3)
28. М. Бундаш ("Закарпаття") – 4 (0+2+0)
29. Д. Парфенов ("Спартак" (Р.) – 4 (0+2+0)
30. О. Белик ("Шахтар") – 4 (0+1+2)
31. О. Гай ("Шахтар") – 4 (0+1+2)
32. С. Серебренников ("Динамо" + "Брюгге" (Бе.) – 4 (0+1+2)
33. Ю. Дмитрулін ("Динамо") – 4 (0+0+4)
34. О. Іванов ("Карпати" + "Арсенал") – 3 (1+0+0)
35. А. Чернов ("Карпати" + "Арсенал") – 3 (1+0+0)
36. А. Аюпан ("Металург" З.) – 3 (0+1+1)
37. О. Гайдаш ("Таврія") – 3 (0+1+1)
38. М. Калініченко ("Спартак" (Р.) – 3 (0+1+1)
39. С. Мізін ("Металіст" + "Карпати") – 3 (0+1+1)
40. В. Якиманицький ("Металург" Д.) – 3 (0+1+1)
41. О. Бахарев ("Шахтар") – 2 (0+1+0)
42. В. Ващук ("Динамо") – 2 (0+1+0)
43. О. Голово ("Динамо") – 2 (0+1+0)
44. Л. Іванський ("Карпати") – 2 (0+1+0)
45. Д. Коваленко ("Чикаго Файер" (США) – 2 (0+1+0)
46. С. Кормільцев ("Торпедо" (Р.) – 2 (0+1+0)
47. Д. Михайленко ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
48. О. Гребеножко ("Волинь") – 2 (0+0+2)
49. Б. Шершун (ЦСКА (Р.) – 2 (0+0+2)
50. В. Анікєс ("Металург" Мр.) – 1 (0+0+1)
51. В. Гащин ("Волинь") – 1 (0+0+1)
52. С. Закарлюка ("Металург" Д.) – 1 (0+0+1)
53. В. Кернозенко ("Арсенал") – 1 (0+0+1)
54. С. Левченко ("Нафком-Академія") – 1 (0+0+1)
55. І. Лучкевич ("Карпати") – 1 (0+0+1)
56. С. Попов ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
57. С. Чуйченко ("Поліграфтехніка") – 1 (0+0+1)
58. О. Шеласев ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
59. Д. Шутков ("Шахтар") – 1 (0+0+1)

2003
1. О. Венгліньський ("Дніпро") – 963 (220+129+45)
2. А. Шевченко ("Мілан" (Іт.) – 660 (147+92+35)
3. А. Тимошук ("Шахтар") – 309 (30+58+103)
4. О. Гусев ("Арсенал" + "Динамо") – 148 (10+35+48)
5. С. Федоров ("Динамо") – 141 (12+28+49)
6. Р. Ротань ("Дніпро") – 70 (2+24+16)
7. О. Шовковський ("Динамо") – 65 (3+15+26)
8. О. Косирін ("Чорноморець") – 63 (8+8+23)
9. А. Воробей ("Майнц" (Н.) + "Кельн" (Н.) – 50 (2+13+18)
10. А. Несмачний ("Динамо") – 31 (2+6+13)
11. С. Мізін ("Карпати") – 27 (1+5+14)
12. А. Воробей ("Шахтар") – 14 (2+0+8)

13. А. Гусін ("Динамо") – 14 (0+3+8)
14. В. Сачко ("Волинь") – 12 (1+3+3)
15. Р. Бідненко ("Борисфен") – 12 (0+3+6)
16. Г. Зубов ("Шахтар") – 11 (2+1+3)
17. С. Даниловський ("Карпати") – 10 (1+2+3)
18. К. Балабанов ("Чорноморець") – 7 (0+3+1)
19. В. Єзерський ("Дніпро") – 7 (0+3+1)
20. Р. Максим'юк ("Дніпро") – 5 (0+2+1)
21. В. Невинський ("Оболонь") – 4 (1+0+1)
22. Д. Онищенко ("Хапоель" Т.-А. (Ізр.) + "Динамо") – 4 (0+2+0)
23. О. Гайдаш ("Таврія") – 4 (0+1+2)
24. О. Рикун ("Іллічівець" + "Дніпро") – 4 (0+1+2)
25. С. Шищенко ("Металург" Д.) – 4 (0+0+4)
26. О. Зотов ("Металург" Д.) – 3 (0+1+1)
27. О. Алієв ("Динамо") – 2 (0+1+0)
28. О. Белик ("Шахтар") – 2 (0+1+0)
29. О. Гай ("Шахтар") – 2 (0+1+0)
30. Ю. Дмитрулін ("Динамо") – 2 (0+1+0)
31. М. Карпенко ("Динамо") – 2 (0+1+0)
32. А. Русол ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
33. Ю. Беньо ("Карпати") – 1 (0+0+1)
34. О. Годін ("Металург" З.) – 1 (0+0+1)
35. О. Горшков ("Сатурн" (Р.) – 1 (0+0+1)
36. Т. Кабанов ("Карпати") – 1 (0+0+1)
37. А. Кирилик ("Чорноморець") – 1 (0+0+1)
38. О. Мелашенко ("Динамо") – 1 (0+0+1)
39. С. Назаренко ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
40. А. Пуканич ("Шахтар") – 1 (0+0+1)
41. С. Ребров ("Фенербахче" (Т.) – 1 (0+0+1)
42. В. Рева ("Динамо") – 1 (0+0+1)

2004
1. А. Шевченко ("Мілан" (Іт.) – 1376 (412+57+26)
2. А. Тимошук ("Шахтар") – 656 (71+163+117)
3. А. Воробей ("Кельн" (Н.) + "Байер" (Н.) – 463 (27+149+84)
4. О. Шовковський ("Динамо") – 250 (23+58+65)
5. О. Гусев ("Динамо") – 189 (20+37+55)
6. О. Рикун ("Дніпро") – 160 (13+34+53)
7. Р. Ротань ("Дніпро") – 132 (6+27+60)
8. О. Венгліньський ("Дніпро") – 116 (10+24+38)
9. А. Русол ("Дніпро") – 70 (6+16+20)
10. С. Назаренко ("Дніпро") – 27 (2+6+9)
11. В. Єзерський ("Дніпро") – 21 (2+4+7)
12. А. Воробей ("Шахтар") – 17 (0+5+7)
13. О. Косирін ("Чорноморець") – 16 (0+2+12)
14. В. Сачко ("Волинь") – 13 (1+3+4)
15. А. Гусін ("Динамо") – 9 (2+0+3)
16. С. Закарлюка ("Іллічівець") – 9 (1+2+2)
17. Р. Костишин ("Дніпро") – 7 (2+0+1)
18. О. Шеласев ("Дніпро") – 7 (0+0+7)
19. К. Балабанов ("Чорноморець") – 6 (0+2+2)
20. О. Белик ("Шахтар") – 4 (1+0+1)
21. О. Співак ("Зеніт" (Р.) – 4 (0+1+2)
22. П. Кондратюк ("Нива" В.) – 3 (1+0+0)
23. С. Федоров ("Динамо") – 3 (0+1+1)
24. Е. Цихмейструк ("Іллічівець") – 3 (0+1+1)
25. С. Шищенко ("Іллічівець") – 3 (0+1+1)
26. О. Алієв ("Динамо") – 2 (0+1+0)
27. О. Гребеножко ("Оболонь") – 2 (0+1+0)
28. С. Даниловський ("Чорноморець") – 2 (0+1+0)
29. В. Мазяр ("Кривбас") – 2 (0+1+0)
30. А. Несмачний ("Динамо") – 2 (0+1+0)
31. І. Печенний ("Поділля") – 2 (0+1+0)
32. О. Радченко ("Дніпро") – 2 (0+1+0)
33. О. Котелюк ("Борисфен") – 2 (0+0+2)
34. В. Чечер ("Металург" Д.) – 2 (0+0+2)
35. А. Глущенко ("Металург" З.) – 1 (0+0+1)
36. О. Горшков ("Зеніт" (Р.) – 1 (0+0+1)
37. Б. Єсип ("Нафтовик") – 1 (0+0+1)
38. Г. Зубов ("Іллічівець") – 1 (0+0+1)
39. В. Іващенко ("Оболонь") – 1 (0+0+1)
40. С. Кандауров ("Геліос") – 1 (0+0+1)
41. В. Кернозенко ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
42. О. Кожемяченко ("Десна") – 1 (0+0+1)
43. Р. Максим'юк ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
44. С. Матюхін ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
45. Д. Михайленко ("Дніпро") – 1 (0+0+1)
46. С. Мізін ("Арсенал") – 1 (0+0+1)
47. В. Невинський ("Оболонь") – 1 (0+0+1)
48. М. Старостяк ("Шинник" (Р.) – 1 (0+0+1)
49. Г. Хроль ("Карпати") – 1 (0+0+1)
50. Ю. Целих ("Ворскла" + "Закарпаття") – 1 (0+0+1)
51. О. Якименко ("Зоря") – 1 (0+0+1)
52. О. Ящук ("Анדרлехт" (Бе.) – 1 (0+0+1)

2005
1. А. Шевченко ("Мілан" (Іт.) – 1067 (300+64+39)
2. А. Тимошук ("Шахтар") – 720 (94+160+118)
3. Р. Ротань ("Дніпро" + "Динамо") – 440 (53+93+95)
4. О. Шовковський ("Динамо") – 346 (48+75+52)
5. А. Воробін ("Байер" (Н.) – 252 (14+72+66)
6. О. Гусєв ("Динамо") – 206 (28+32+58)
7. С. Ребров ("Вест Хем" (Ан.) + "Динамо") – 92 (13+10+33)
8. А. Гусін ("Крила Рад" (Р.) – 67 (4+19+17)
9. А. Русол ("Дніпро") – 58 (7+8+21)
10. О. Косирін ("Чорноморець" + "Металург" Д.) – 53 (5+11+16)
11. В. Сачко ("Волинь") – 48 (4+10+16)
12. С. Назаренко ("Дніпро") – 42 (3+11+11)
13. В. Ващук ("Чорноморець" + "Динамо") – 33 (4+7+7)
14. С. Шищенко ("Металург" Д.) – 26 (3+3+11)
15. О. Рикун ("Дніпро") – 10 (2+1+2)
16. О. Белик ("Шахтар") – 7 (0+2+3)
17. А. Воробей ("Шахтар") – 7 (0+2+3)
18. С. Мізін ("Арсенал") – 6 (0+1+4)
19. О. Шеласєв ("Дніпро") – 5 (1+0+2)
20. О. Гай ("Іллічівєць") – 4 (1+0+1)
21. С. Федоров ("Динамо") – 4 (0+1+2)
22. В. Єзерський ("Дніпро") – 3 (0+1+1)
23. В. Кобин ("Закарпаття") – 3 (0+1+1)
24. Ю. Цєлих ("Ворскла" + "Металіст" + "Харків") – 2 (0+0+2)
25. О. Венгліньський ("Дніпро" + АЕК (Гре.) – 1 (0+0+1)
26. А. Немєсчакій ("Динамо") – 1 (0+0+1)
27. О. Яценко ("Динамо" + "Харків") – 1 (0+0+1)

До ювілею «Десни»

СТАЛИ ЛЕГЕНДАМИ

Футбольна команда «Десна» — це, висловлюючись сучасною мовою, один із відомих брендів Сіверянського краю. А наступного року виповниться півстоліття з часу заснування клубу. Дата варта того, щоб її гідно відзначити. І першим тут проявив ініціативу й без зайвих слів узнявся за конкретну роботу добре відомий у футбольних колах Чернігова Леонід Серебрянський. Що ж, із нагоди ювілею є кого й що згадати й над чим поміркувати.

Намічено цикл вечорів, з яких проведено вже три. На перший були запрошені деснянські ветерани, котрі грали за нашу команду в перші роки її виступів. Наступний вечір присвячувався Леоніду Михайловичу Ринському, який у різні роки був і тренером, і начальником команди. А ще, очолюючи обласну СДЮШОР, зробив її справжньою кузницею кадрів для «Десни». І ось — третє передювілейне зібрання, що відбулося за участю найтитулованішого вихованця чернігівського футболу, колишньої зірки європейського масштабу Олега Кузнецова, котрий з такої нагоди спеціально приїздив із Києва. Мова ж йшла про п'ятьох незабутніх.

це, Валерій Кирилович до останнього намагався відважно їй протистояти.

Його життєвий шлях був прямим і чесним. Шкода тільки, що передчасно обірвався. Незадовго до того, як він пішов з життя, йому виповнилося шістдесят два.

Ще менше, причому — багато, прожили інші деснянці, пам'ять яких теж вшановували того вечора. «Я й помру на футбольному полі», — часто говорив друзям **Михайло Чабайда**. Так воно й сталося...

Він виступав за команду рідного міста й у класі «Б» (1966—1968 рр.), і в другій групі класу «А» (1969—1970 рр.), і в другій всесоюзній лізі (1977—1979 рр.). За його активної участі «Десна» підвищувалася в класі (1968 р.), а «Хімік» (1976 р.) повертав Чернігову «прописку» в професійному футболі. Проходячи ж на початку 70-х армійську службу, грав за СК «Чернігів», був його капітаном.

Амплуа змінювалося. Починав нападником, потім діяв у середній лінії, остаточно знайшов себе в обороні. І в той же час незмінним залишалося бажання зіграти на межі сил і можливостей чи не в кожному епізоді. У нього була своя манера гри, яку визначали й гострі проходи, й гарматний удар, і «фірмові» голи. Володимир Луговський, Анатолій Бегоян, Сергій Плотников зазначали, що в житті він був надзвичайно людиною, а на полі — по-спортивному злим. Любив футбол, а не себе в футболі. Завжди виходив на зустріч у ретельно випрасуваних футболці й трусах, до блиску начищених бутсах. І його дратувало, якщо хтось дозволяв собі неохайність.

Фанатично відданий футболу, Михайло Чабайда працював тренером у СДЮШОР «Десна» та «Юність», жіночій команді «Легенда». Трагічно загинув у вересні 1996 року на футбольному полі стадіону «Юність». Ко-

ли працював на електрокосарці, був уражений електричним струмом...

Починаючи з літа нинішнього року доводиться говорити в минулому часі й про **Віктора Чуланова**. Непоправне сталося миттєво... Він не міг похвалитися багатирським здоров'ям. Переніс інфаркт. Уже не один рік жив без однієї нирки. І все-таки, і все-таки...

Родом Віктор Чуланов із Луганщини. Армійську службу проходив у київському СКА. А потім футбол, у який був безмежно залюблений, привів його в древнє місто на Десні, що стало його другою батьківщиною. У тепер уже далекому 1977 році, коли в другій всесоюзній лізі почала виступати відроджена «Десна», ставка робилася на місцевих футболістів. Але підсилювали й кількома іногородніми футболістами. Серед них був і Віктор Чуланов, котрий упродовж чотирьох сезонів зіграв за головну команду Чернігівщини більше, ніж у 150 календарних матчах. Техніка володінням м'ячем, культура паса, добре поставлений завершальний удар — такими були головні ігрові козири цього здібного напівоборонця. Недарма ж раніше він входив до складу юнацької збірної України. І якби ще й завжди дотримувався режиму...

Футбол був головною справою в житті Віктора Чуланова й надалі. Не випадково ж у 2002 році його обрали президентом новоствореного футбольного клубу «Ветеран-Десна» Чернігів». «Батько тоді немовби ожив», — поділювся під час вечора пам'яті син Володимир. Чуланов-старший, зокрема, докладав багато зусиль для організації турнірів пам'яті Вадима Третякова, участі в міжнародних змаганнях ветеранів у Росії та Білорусі.

Говорячи про це, Володимир Лобанов, Павло Бобров, Володимир Стоян, котрі грали з ним пліч-о-пліч, наголошували, що це була високопорядна люди-

на, чудовий сім'янин. Будучи главою багатодітної родини, Віктор Олексійович із трепетом ставився до своїх домашніх, завжди про них піклувався. Двоє його дітей здобули вищу освіту, ще двоє навчаються у вишах. А ще всі вони перейняли батьківські футбольні гени. І не тільки сини Володимир (він сьогодні — популярний гравець «Десни») та Сергій, а й доньки Тетяна та Катерина знані своїми виступами за чернігівську «Легенду».

На рубежі сімдесятих і вісімдесятих років кілька сезонів у другій всесоюзній лізі відіграв **Олександр Атрошенко**. Виступав за «Машук» із П'ятигорська. А повернувшись до рідного міста, мав намір продовжити професійну футбольну кар'єру в «Десні». Однак закріпитися в її складі не судилося — на той час у команді було достатньо центральних оборонців високої кваліфікації. Зате через багато років Олександр став причетним до «Десни» як спонсор, гравець ветеранського складу. Під час вечора пам'яті згадувалося, що він підтримував і «Легенду». Більше того, якби не його допомога у 1995 році, відома й за межами України жіноча команда взагалі розпалася б. І свою безмежну любов до народної гри ця неординарна особистість пронесла через усе своє життя, яке трагічно обірвалося кілька років тому.

А завершувався вечір пам'яті спогадами про футболіста від Бога, до якого вболівальники ставилися особливо прихильно. Вони належним чином оцінили його яскраві футбольні достоїнства. «Нету краще гравця **Валентина Буглака**», — скандували юні шанувальники талановитого півоборонця під час матчів на стадіоні імені Юрія Гагаріна у вісімдесяті — на початку дев'яностих. Його, на перший погляд, нехитрий фінт (показав праворуч, а сам пішов ліворуч) суперники знали, але дуже часто потрапляли на гачок. «Булка», як його на-

зивали, відзначався й хорошим баченням футбольного поля, доречними передачами.

Починав Валентин багатообіцяюче. Входив до символічної збірної всесоюзного турніру «Переправа-82», в якому брали участь найобдарованіші молоді футболісти з усіх республік тодішнього СРСР. Був капітаном юнацької збірної України. Коли виступав у київському СКА, йому виявляли таку ж довіру. «Засвітився» і в одному з елітних футбольних клубів Радянського Союзу — московському ЦСКА, одягав футболку запорізького «Металурга». Однак головною для нього все ж таки залишилася команда майстрів рідного міста. Проводячи другий сезон за «Десну», завоював срібну медаль чемпіонату України. А десять років потому був одним із ключових гравців чернігівської команди, коли вона в першому чемпіонаті країни переконливо підтвердила першоліговий статус.

Із невідомою теплотою говорив про Валентина, з яким товаришував із дитинства, Олег Кузнецов. Як однолітки, вони деякий час навчалися в одній загальноосвітній школі і в СДЮШОР «Юність», фактично одночасно були запрошені й до «Десни». Іменитий гість особливо наголосив на тому, що свого часу чернігівські уболівальники «ходили на Буглака». А хіба це не найвище визнання футболіста? Спокійний у повсякденному житті, він був непростим для футболістського кола. Разом із тим, Олег Кузнецов сказав, що ставить свого друга першим у списку гравців, котрі не реалізували себе й на п'ятдесят відсотків. Бо, на превеликий жаль, «Булка» не стільки любив футбол, який йому легко давався, як «те, що після футболу». Віддаючи належне талантові цього справжнього футбольного самородка, подібні акценти робили й такі відомі в минулому футболісти «Десни», як Сергій Сапронов, Микола Литвин, а також Олександр Стецько, котрий сьогодні головний спортивний функціонер міста.

На жаль, здоров'я в «Булки» було не багатирське. Та й сам він, м'яко кажучи, себе не беріг. І пішов із життя від серцевого нападу, коли чимало його ровесників ще грали в командах майстрів.

...Вечір, організації якого посприяло й об'єднання «Громадська думка», відбувся на високій емоційній ноті. Хвилиною мовчання було вшановано пам'ять усіх деснянців, котрі відійшли у вічність. А домінантою спілкування стала думка: допоки ми їх пам'ятаємо, вони живі. Попереду ж — нові зустрічі у рамках передювілейного циклу. Історія «Десни» дає для цього багатий матеріал.

Віктор МУХА.

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При підготовці матеріалів використовуються офіційні сайти наступних команд: «Динамо» (Київ), «Шахтар» (Донецьк), «Металіст» (Харків), «Металург» (Донецьк), «Ворскла» (Полтава), «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Металург» (Запоріжжя), «Таврія» (Симферополь), «Карпати» (Львів), «Чорноморець» (Одеса), «Арсенал» (Київ), «Кривбас» (Кривий Ріг), «Зоря» (Луганськ), «Іллічівець» (Маріуполь), «Закарпаття» (Ужгород). При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

Головний редактор

Т. М. ФЕДОРЕНКО

Черговий по номеру

В. В. БАНЯС

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025177.

Індекс 60994.

4 820012 962204

№ 177 (2276)

